

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 8.10.2008
KOM(2008) 614 slutlig

2008/0196 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om konsumenträttigheter

{SEK(2008) 2544}

{SEK(2008) 2545}

{SEK(2008) 2547}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

- **Motiv och syfte**

Detta förslag läggs fram på grundval av översynen av konsumentregelverket, som omfattar ett antal direktiv om konsumentskydd.

Översynen inleddes 2004 i syfte att förenkla och komplettera befintlig lagstiftning. Huvudsyftet med översynen är att skapa en verklig inre marknad i förhållandet mellan näringsidkare och konsumenter genom att göra en rätt avvägning mellan ett gott konsumentskydd och konkurrenskraftiga företag, samtidigt som subsidiaritetsprincipen respekteras.

De direktiv som ses över innehåller bestämmelser om minimikrav på harmonisering, vilket innebär att medlemsstaterna får behålla eller anta strängare konsumentskyddsbestämmelser. Medlemsstaterna har i stor utsträckning utnyttjat denna möjlighet. Till följd av detta är regelverket i EU fragmenterat, vilket medför att näringsidkare som vill bedriva handel över gränserna har stora kostnader för att följa reglerna.

Sådana lagvalsregler som bland annat återfinns i förordningen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I-förordningen) löser inte problemet. Enligt Rom I-förordningen får en konsument som ingår avtal med en utländsk näringsidkare inte fräntas sådant skydd som följer av tvingande bestämmelser i konsumentens hemland.

Fragmenteringens effekter på den inre marknaden innebär att näringsidkare avhåller sig från att sälja till konsumenter i andra länder, vilket i sin tur påverkar konsumenternas möjligheter negativt. Om konsumenterna inte får tillgång till konkurrenskraftiga erbjudanden i andra länder kan de inte dra full nytta av den inre marknadens fördelar i form av ökat utbud och bättre priser.

Konsumenterna har inget större förtroende för handel över gränserna. En orsak till detta är det fragmenterade konsumentregelverket. Fragmenteringen och den varierade graden av konsumentskydd innebär att det är svårt att genomföra heltäckande europeiska upplysningskampanjer om konsumenträttigheter och att tillämpa alternativa metoder för tvistlösning.

Syftet med detta förslag är att bidra till en bättre fungerande inre marknad i förhållandet mellan näringsidkare och konsumenter genom att öka konsumenternas förtroende för den inre marknaden och minska näringsidkarnas motvilja mot att bedriva handel över gränserna. Detta huvudsyfte bör kunna uppnås genom att man minskar fragmenteringen, stramar upp regelverket och ger konsumenterna ett gott och enhetligt konsumentskydd och tillräcklig information om deras rättigheter och hur de kan utnyttjas. Europeiska kommissionen kommer därför att sätta igång en process för att söka efter det lämpligaste sättet att informera konsumenterna om deras grundläggande rättigheter på försäljningsstället.

- **Allmän bakgrund**

Näringsidkarnas kostnader för att följa det fragmenterande konsumentregelverket är betydande. Undersökningar har visat att de för de flesta är ett stort hinder för handel över gränserna, vilket gör det mindre attraktivt att sälja varor eller tjänster över

gränserna, särskilt till konsumenter i små medlemsstater. Om inga lagstiftningsåtgärder vidtas på gemenskapsnivå kommer dessa kostnader även i fortsättningen att föras över på konsumenterna i form av högre priser, och vad värre är kan det också leda till att näringsidkarna fortsätter att vägra bedriva handel över gränserna eller att det skapas diskriminering mellan konsumenterna beroende på i vilket land de är bosatta.

I Europaparlamentets resolution av den 16 juli 2007 rekommenderades att lagstiftningsåtgärder vidtas, helst genom att det antas ett horisontellt direktiv med inriktning på fullständig harmonisering.

I sitt meddelande *En inre marknad för framtidens Europa* av den 20 november 2007 ansåg kommissionen att den inre marknaden måste ge bättre resultat och påtagliga fördelar såväl för konsumenter som för små och medelstora företag.

• **Gällande bestämmelser**

Förslaget innebär en revidering av direktiv 85/577/EEG om avtal som ingås utanför fasta affärslokaler, direktiv 93/13/EEG om oskäliga villkor i konsumentavtal, direktiv 97/7/EG om distansavtal och direktiv 1999/44/EG om försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier. I dessa fyra direktiv föreskrivs konsumenträttigheter i avtalsförhållanden.

Genom förslaget slås de fyra direktiven samman till ett enda horisontellt direktiv som reglerar gemensamma aspekter på ett systematiskt sätt, förenklar och uppdaterar befintliga bestämmelser, undanröjer bristande samstämmighet och fyller ut brister.

Förslaget avviker från minimiharmoniseringen i de fyra befintliga direktiven (dvs. att medlemsstaterna får behålla eller anta strängare nationella bestämmelser än de som föreskrivs i direktiven) och inriktas istället på fullständig harmonisering (dvs. medlemsstaterna får inte behålla eller anta bestämmelser som avviker från bestämmelserna i direktivet).

• **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

I direktiv 2005/29/EG om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden föreskrivs vissa grundläggande informationskrav som näringsidkare måste uppfylla innan avtal ingås. I direktiven 85/577/EEG, 97/7/EG och 1999/44/EEG finns också vissa informationskrav. I enlighet med strävan efter bättre lagstiftning säkerställer förslaget samstämmighet mellan dessa olika direktiv samtidigt som de rättsliga konsekvenserna av underlåtenhet att uppfylla sådana krav regleras.

Förslaget kommer att leda till ett gott skydd för konsumenterna i de avtal de ingår med näringsidkare. Förslaget står således i överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Förslaget följer också de grundläggande principerna i EG-fördraget, t.ex. principerna om fri rörlighet för varor och frihet att tillhandahålla tjänster. Dessa kommer inte att kunna inskränkas genom strängare nationella bestämmelser på de områden som harmoniseras genom direktivet, förutom genom nödvändiga och proportionella åtgärder som medlemsstaterna kan komma att vidta i enlighet med gemenskapslagstiftningen med hänsyn till allmän ordning och säkerhet, människors hälsa eller skyddet av miljön.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSPANALYS

• Samråd med berörda parter

Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

Den 8 februari 2007 antog kommissionen en grönbok om översyn av konsumentregelverket, med en sammanfattning av kommissionens preliminära slutsatser. Genom grönboken inleddes också ett offentligt samråd om övergripande frågor i de direktiv som översynen omfattade.

Synpunkter på grönboken lämnades av ett brett spektrum av aktörer: näringsidkare, konsumenter, Europaparlamentet, medlemsstaterna, akademiker och jurister.

Kommissionen offentliggjorde också två samrådsdokument om direktiv 97/7/EG och direktiv 85/577/EEG om särskilda frågor (vertikala frågor) som rör dessa direktiv. Berörda parter uppmanades att lämna synpunkter till kommissionen senast den 21 november 2006 respektive den 4 december 2007. Kommissionen fick in 84 respektive 62 svar från de berörda parterna. Resultatet av dessa två särskilda samråd finns på följande webbplats: http://ec.europa.eu/consumers/rights/gen_rights_en.htm

Kommissionen anordnade en heldagskonferens tillsammans med berörda parter den 14 november 2007.

Den 20 december 2007 skickade kommissionens uppdragstagare ut två frågeformulär (det första avsåg näringsidkare, det andra konsumenter) till berörda parter.

De nuvarande problemen och de planerade ändringarna av lagstiftningen med de olika alternativen diskuterades med företrädare för näringslivet respektive konsumenterna, som vid seminarier som hölls i februari 2008 uppmanades att besvara frågorna om varje alternativs sannolika konsekvenser.

Sammanfattning av svaren och hur de har beaktats

En majoritet av dem som lämnade synpunkter på grönboken efterlyste ett övergripande lagstiftningsinstrument som skulle gälla såväl inhemska som gränsöverskridande transaktioner och avse fullständig harmonisering, dvs. det skulle inriktas på de frågor som innebär betydande handelshinder för näringsidkarna och/eller som avhåller konsumenter från att handla över gränserna. De flesta som lämnade synpunkter ansåg att en övergripande rättsakt skulle kombineras med ändringar av de direktiv som reglerar särskilda områden (t.ex. översyn av direktiven om tidsdelat boende respektive om paketresor). Det fanns ett starkt stöd för att strama upp och systematisera konsumentregelverket, t.ex. genom att införa enhetliga definitioner av konsument, näringsidkare och leverans, harmoniserade regler för information och ångerrätt samt att upprätta en svart lista på gemenskapsnivå med oskäligen avtalsvillkor (dvs. villkor som alltid är oskäligen) och en grå lista över oskäligen avtalsvillkor (dvs. villkor som presumeras vara oskäligen) vilka skulle ersätta den nuvarande enbart vägledande förteckningen.

Samrådet om grönboken genomfördes på Internet under perioden 8.2.2007–15.5.2007. Kommissionen tog emot 307 svar. Resultaten finns på http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm.

- **Extern experthjälp**

Någon extern experthjälp har inte behövts.

- **Konsekvensanalys**

Sex alternativ har varit föremål för en konsekvensanalys. Utgångspunkten i alla alternativ var den nyligen antagna förordningen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I-förordningen).

Alternativ 1 innebär inga ändringar, dvs. minimiharmoniseringen av konsumentregelverket bibehålls. Den ekonomiska effekten av detta alternativ är negativ. Huvudproblemet med den fragmenterade marknaden skulle bestå.

Alternativ 2 är ett alternativ utan lagstiftning, bestående av EU-bidrag till upplysningskampanjer och självreglering. Detta alternativ skulle ensamt inte leda till några positiva effekter, eftersom huvudproblemet med det fragmenterade regelverket skulle bestå, såvida inte branschreglerna grundas på högsta gemensamma standarder och omfattar alla EU-länder.

Alternativ 3 omfattar fyra lagstiftningsförslag som syftar till fullständig harmonisering och som skulle kunna passas in i ett horisontellt instrument. Det inriktas på ett begränsat antal inkonsekventa bestämmelser i gemenskapslagstiftningen. Tydligare och uppdaterade definitioner förenklar lagstiftningen, men bidrar i mycket liten utsträckning till att åstadkomma en bättre fungerande inre marknad, en minskad börda för näringsidkarna och ett ökat förtroende bland konsumenterna.

Alternativ 4 omfattar 16 lagstiftningsändringar grundade på fullständig harmonisering, kombinerat med fyra lagstiftningsändringar enligt alternativ 3. Det tar upp alla relevanta konsumentskyddsfrågor som näringsidkare måste ta hänsyn till när de utformar sin marknadsföring, utarbetar sina standardvillkor i avtal och bedriver sin affärsverksamhet med konsumenter. En fullständig harmonisering av dessa frågor skulle leda till betydligt lägre administrativa kostnader för distans- och direktförsäljare som bedriver handel över gränserna och skulle också ge positiva effekter på den inre marknadens funktion. Sådana lagstiftningsändringar är viktiga för konsumenternas förtroende för handel över gränserna. I detta alternativ ingår också en uppdatering av lagstiftningen med hänsyn till ny utveckling på marknaderna. Detta alternativ ger positiva ekonomiska effekter, ökar konsumenternas förtroende och förbättrar lagstiftningen.

Alternativ 5 omfattar tre lagstiftningsförslag inriktade på fullständig harmonisering, vilka ger konsumenterna nya rättigheter utöver de 20 lagstiftningsändringar som ingår i alternativen 3 och 4. De negativa effekterna för kostnaderna för näringsidkarna och för bidraget till en bättre fungerande inre marknad tycks inte uppvägas av de fördelar som detta alternativ skulle medföra för konsumenterna.

Alternativ 6 omfattar lagstiftningsförslagen enligt alternativ 3 eller 4 samt en särskild bestämmelse för den inre marknaden avseende de aspekter som inte är fullständigt harmoniserade. En sådan bestämmelse skulle ge avtalsparterna möjlighet att för de aspekter som omfattas av bestämmelsen välja tillämplig lag i vilken medlemsstat som helst, även om den lagen skulle ge ett mer inskränkt konsumentskydd än lagen i konsumentens bosättningsland. Eftersom en sådan bestämmelse står i strid med artikel 6 i Rom I-förordningen skulle den innebära en ändring av lagstiftningen och en betydande nyorientering bara några få månader efter antagandet av den förordningen,

som innehåller en bestämmelse om översyn (som ska vara slutförd senast 2013). I sina synpunkter på grönboken stödde näringsidkarna detta alternativ, medan en klar majoritet av medlemsstaterna och alla konsumentorganisationer var emot det. Detta alternativ skulle undanröja lagstiftningshinder på den inre marknaden och leda till en minskad börda för näringsidkarna, men skulle skjuta över problemet med rättslig osäkerhet på konsumenterna och då påverka konsumenternas förtroende i negativ riktning. Det skulle också skapa problem för nationella domstolar och tillsynsmyndigheter, som skulle vara tvungna att tillämpa utländsk lag.

Kommissionen har i enlighet med arbetsprogrammet genomfört en konsekvensanalys. Rapporten från denna konsekvensanalys är tillgänglig på

http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Syftet med förslaget är att bidra till en väl fungerande inre marknad i förhållandet mellan näringsidkare och konsumenter och att uppnå en hög gemensam konsumentskyddsnivå genom fullständig harmonisering av de viktigaste aspekter av konsumentavtalsrätten som är relevant för den inre marknaden.

- **Rättslig grund**

Artikel 95 i EG-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig eftersom förslaget inte omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet.

Medlemsstaterna kan av följande skäl inte i tillräcklig utsträckning själva uppnå målen för förslaget:

Problemet med den fragmenterade lagstiftningen kan inte lösas av de enskilda medlemsstaterna, eftersom orsaken är att medlemsstaterna har införlivat direktivens bestämmelser om minimiharmonisering på olika sätt. Ökad fragmentering som förvärrar problemet uppstår också när ny marknadsutveckling, brister i regelverket och inkonsekvenser i gemenskapens konsumentskyddslagstiftning hanteras på ett sätt som inte är samordnat. Bara en samordnad gemenskapsåtgärd kan bidra till att lösa detta problem och därigenom fullborda den inre marknaden.

Om medlemsstaterna själva vidtar åtgärder som inte samordnas skulle den inre marknaden inte ha något att erbjuda näringsidkarna, särskilt små och medelstora företag, eller konsumenterna. Genom sådana åtgärder i bristande samordning skulle den inre marknads möjligheter för näringsidkare och konsumenter inte kunna tas tillvara, särskilt den höga tillväxtpotentialen för distansförsäljning över gränserna som de små och medelstora företagen direkt skulle kunna dra nytta av. Det skulle också innebära att konsumenterna inte kan dra nytta av den inre marknads fördelar med ökat utbud och bättre priser genom erbjudanden över gränserna. Dessutom skulle det begränsa utvecklingen av konkurrenskraftiga företag, särskilt små och medelstora

företag som skulle vilja expandera sin verksamhet i gemenskapen.

Syftet med förslaget kan bättre uppnås genom gemenskapsåtgärder av följande skäl:

Förslaget grundas på fullständig harmonisering av gemenskapslagstiftningen om konsumenträttigheter i avtalsförhållanden. Förslaget skulle ge betydande positiva effekter för detaljhandeln. Som framgår av konsekvensanalysen skulle näringsidkare som vill bedriva försäljning över gränserna besparas en stor del av den administrativa bördan.

Förslaget skulle skapa enhetliga bestämmelser som garanterar en hög gemensam konsumentskyddsnivå i hela gemenskapen och som ger näringsidkarna möjlighet att sälja till konsumenter i 27 medlemsstater på samma sätt som i hemlandet, t.ex. med samma standardvillkor i avtalen och samma informationsmaterial. Det skulle därför innebära kraftigt minskade kostnader för att följa lagstiftningen för näringsidkarna och samtidigt ge ett gott konsumentskydd.

Skillnaden i tillväxt mellan inhemsk och gränsöverskridande handel är särskilt påtaglig när det gäller näthandel, som har en stor tillväxtpotential. Förslaget skulle därför kunna ge betydande effekter när det gäller näringsidkarnas försäljning till konsumenter på den inre marknaden.

Den fragmenterade lagstiftning som följer av att medlemsstaternas olika sätt att införliva bestämmelserna om minimiharmonisering i de direktiv som omfattas av översynen framgår av en jämförande analys av införlivandet av konsumentregelverket i de 27 medlemsstaternas lagstiftning. Analysen har offentliggjorts på följande webbplats: http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm#comp

Av en Eurobarometerundersökning från 2008 framgår att den fragmenterade lagstiftningen är ett stort hinder för handel över gränserna.

Förslaget omfattar endast konsumentskyddsbestämmelser i avtal som ingås mellan näringsidkare och konsumenter. Förslaget innebär en fullständig harmonisering av alla konsumentskyddsaspekter som är relevanta för gränsöverskridande handel, dvs. aspekter som är av avgörande betydelse för näringsidkarna när de utformar sina standardvillkor i avtal, utarbetar informationsmaterial och bedriver sin verksamhet (t.ex. när varor återlämnas i samband med distans- eller direktförsäljning).

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Kommissionen ser den fullständiga harmonisering som visade sig vara ett välfungerade val i direktivet om otilbörliga affärsmetoder på konsumentskyddsområdet som ett nytt sätt att reglera konsumenters rättigheter i avtalsförhållanden, vilket bör föranleda att man på lämpligt sätt informerar om konsekvenserna och nyttan med förslaget. Utöver dialogen med Europaparlamentet och rådet planerar kommissionen även att aktivt arbeta tillsammans med alla berörda parter i de olika medlemsstaterna under de kommande månaderna.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Förslaget reglerar bara de viktigaste aspekterna i lagstiftningen om konsumentavtal och påverkar inte mer generella avtalsrättsliga aspekter, t.ex. kapacitet att ingå avtal eller

skadestånd.

Förslaget gäller både inhemska och gränsöverskridande avtal, i enlighet med slutsatserna efter grönboken. Att inhemska transaktioner omfattas är förenligt med syftet att förenkla gemenskapslagstiftningen, eftersom man då undviker två skilda system som skulle innebära ökad fragmentering och snedvriden konkurrens mellan näringsidkare som bara bedriver inhemsk handel och näringsidkare som bedriver både inhemsk och gränsöverskridande handel.

Den administrativa bördan för de offentliga myndigheterna blir obetydlig, eftersom den bara skulle bestå i att till kommissionen anmäla nationell rättspraxis om oskäligen avtalsvillkor inom ramen för ett kommittéförfarande.

De näringsidkare inom EU som vill expandera sin verksamhet till andra länder får betydligt lägre administrativa kostnader tack vare den fullständiga harmoniseringen. Vissa företag som bara bedriver inhemsk handel och som inte är intresserade av att dra nytta av den inre marknaden skulle endast lida marginella förluster med hänsyn till de små engångskostnaderna för anpassning till det nya regelverket. För en del vanliga detaljhandlare med direktkontakt till kunderna kan mindre extrakostnader uppkomma, t.ex. för second hand-butiker som agerar som mellanhänder för konsumenterna.

Om förslaget stärker konsumentskyddet och ökar konkurrensen på detaljhandelsmarknaden genom ökad handel över gränserna kommer det konsumenterna till godo i form av ökat utbud, bättre kvalitet och lägre priser.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: direktiv.

Andra regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Problemet med den fragmenterade gemenskapslagstiftningen kan bara rättas till genom ett förslag till gemenskapsrättsakt. Självreglering eller samreglering skulle inte lösa detta problem.

Ett direktiv är att föredra framför en förordning, eftersom gemenskapslagstiftningen vid genomförandet av direktivet då på ett smidigare sätt kan införlivas med nationell avtalsrätt och konsumentlagstiftning. Medlemsstaterna får då den handlingsfrihet som behövs för att kunna behålla nationella rättsliga begrepp och grundprinciper i nationell avtalsrätt som uppfyller syftet med förslaget till gemenskapslagstiftning. Till skillnad från en förordning kan genomförandet av ett direktiv utmynna i ett enda samstämmigt regelverk på nationell nivå som är enklare att tillämpa och tolka för näringsidkarna, enklare att säkerställa efterlevnaden av för myndigheter och samtidigt mer i linje med subsidiaritetsprincipen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Kostnaderna för den föreslagna kommittén för oskäligen villkor omfattar lön för en tjänsteman på 117 000 euro för stöd till kommittéarbetet. De omfattar också kostnader för ett plenarsammanträde med en företrädare för var och en av de 27 medlemsstaterna och tre möten per år, vilka beräknas till 20 000 euro var.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

- **Förenkling**

Förslaget innebär att lagstiftningen förenklas.

Konsumentregelverket kommer i hög grad att förenklas. Genom sammanslagningen av fyra direktiv reglerar förslaget på ett systematiskt sätt gemensamma aspekter och undanröjer överlappningar och inkonsekvenser. Exempelvis regleras på ett enhetligt sätt sådana aspekter som gemensamma definitioner, information som ska lämnas innan avtal ingås och avtalsbestämmelser vid försäljning som nu är uppsplittrade på flera direktiv.

Förslaget ingår i kommissionens löpande program för uppdatering och förenkling av gemenskapslagstiftningen och i kommissionens arbets- och lagstiftningsprogram enligt referensdokument 2008/SANCO/001.

- **Upphävande av gällande lagstiftning**

Om förslaget antas kommer nuvarande lagstiftning att upphävas.

- **Översyn/ändring/tidsbegränsning**

Förslaget innehåller en bestämmelse om översyn.

- **Jämförelsetabell**

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de nationella bestämmelser genom vilka direktivet införlivas tillsammans med en jämförelsetabell mellan dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

- **Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)**

Förslaget är av betydelse för EES och bör därför gälla i hela EES.

- **Närmare redogörelse för förslaget**

I kapitel I fastställs definitioner, t.ex. av *konsument* och *näringsidkare*, samt principen om fullständig harmonisering.

Kapitel II innehåller bestämmelser om information som näringsidkare ska lämna innan de ingår avtal med konsumenter och om informationsskyldighet för mellanhänder som ingår avtal för en konsuments räkning. Kapitel III gäller bara distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler. Här finns enhetliga bestämmelser om särskilda informationskrav och om ångerrätt (tidsfrist, utövande och verkan). Här hänvisas också till en standardblankett för utövande av ångerrätten som återfinns i bilaga I B.

Kapitel IV förtydligar bestämmelserna i direktiv 99/44/EG. Principen om att näringsidkaren är ansvarig gentemot konsumenten under två år om varorna inte är avtalsenliga bibehålls. En ny bestämmelse införs om att risken för att en vara kommer bort eller skadas övergår till konsumenten först när konsumenten eller en annan tredje part, dock ej transportföretaget, som konsumenten har angett fysiskt har tagit varan i

sin besittning.

Kapitel V motsvarar i stort sett bestämmelserna i direktiv 93/13/EEG. Det ska tillämpas på oskäliga avtalsvillkor som inte har avtalats särskilt, t.ex. standardvillkor i avtal. Oskäliga villkor är sådana villkor som leder till en påtaglig obalans i rättigheter och skyldigheter mellan konsumenten och näringsidkaren. Sådana villkor är inte bindande för konsumenten. För att garantera rättslig säkerhet innehåller direktivet två förteckningar över oskäliga villkor. I bilaga II finns en förteckning över villkor som alltid ska betraktas som oskäliga. I bilaga III finns en förteckning över villkor som ska betraktas som oskäliga om inte näringsidkaren kan styrka motsatsen. Samma förteckningar gäller i alla medlemsstater. De får ändras bara genom det kommittéförfarande som föreskrivs i direktivet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om konsumenträttigheter

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,
med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget³, och

av följande skäl:

- (1) Bestämmelser om konsumenträttigheter i avtalsförhållanden återfinns i rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler⁴, rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal⁵, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal⁶ samt i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier⁷.
- (2) Dessa direktiv har med hänsyn till erfarenheterna setts över i syfte att förenkla och uppdatera gällande bestämmelser, undanröja inkonsekvenser och åtgärda oönskade brister i bestämmelserna. Översynen visade att de fyra direktiven bör ersättas med ett enda direktiv. Detta direktiv bör därför innehålla standardbestämmelser för gemensamma aspekter och inte längre föreskriva en minimiharmonisering som i de tidigare direktiven, enligt vilka medlemsstaterna kunde behålla eller anta strängare nationella bestämmelser.
- (3) Enligt artikel 153.1 och 153.3 a i fördraget ska gemenskapen bidra till att uppnå en hög konsumentskyddsnivå genom åtgärder som beslutas enligt artikel 95 i fördraget.
- (4) Enligt artikel 14.2 i fördraget ska den inre marknaden omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor och tjänster samt etableringsfrihet säkerställs. En

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ EUT C [...], [...], s. [...].

⁴ EGT L 372, 31.12.1985, s. 31.

⁵ EGT L 95, 21.4.1993, s. 29.

⁶ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2007/64/EG (EUT L 319, 5.12.2007, s. 1).

⁷ EGT L 171, 7.7.1999, s. 12.

harmonisering av vissa aspekter av konsumentavtalsrätten krävs för att främja en verklig inre marknad för konsumenter med en god balans mellan en hög konsumentskyddsnivå och konkurrenskraftiga företag, samtidigt som subsidiaritetsprincipen respekteras.

- (5) Möjligheterna med distansförsäljning över gränserna, som borde vara ett av de mer påtagliga resultaten av den inre marknaden, utnyttjas inte fullt ut av konsumenterna. Jämfört med den stora ökningen av den inhemska distansförsäljningen under de senaste åren har den gränsöverskridande distansförsäljningen ökat i begränsad utsträckning. Denna skillnad är särskilt påtaglig i fråga om näthandel, där det finns stora möjligheter till ytterligare tillväxt. De gränsöverskridande möjligheterna när det gäller avtal som ingås utanför fasta affärslokaler (direktförsäljning) begränsas av vissa faktorer, till exempel de skilda nationella konsumentskyddsbestämmelser som näringslivet måste rätta sig efter. Jämfört med ökningen av den inhemska direktförsäljningen under de senaste åren, särskilt inom tjänstesektorn (t.ex. försörjningstjänster), har antalet konsumenter som utnyttjat denna kanal för inköp över gränserna inte förändrats. Med hänsyn till de ökade affärsmöjligheterna i många medlemsstater bör små och medelstora företag (inklusive enskilda näringsidkare) eller ombud för företag som bedriver direktförsäljning vara mer benägna att söka affärsmöjligheter i andra medlemsstater, särskilt i gränsregioner. En fullständig harmonisering av konsumentinformation och ångerrätt i distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler kommer därför att bidra till att den inre marknaden fungerar bättre i förhållandet mellan näringsidkare och konsumenter.
- (6) Medlemsstaternas lagar om konsumentavtal uppvisar påtagliga skillnader som kan leda till en betydande snedvridning av konkurrensen och som hindrar den inre marknaden från att fungera smidigt. I gällande gemenskapslagstiftning om konsumentavtal som ingås på distans eller utanför fasta affärslokaler, om konsumentvaror och garantier och om oskäliga avtalsvillkor fastställs minimikrav på harmonisering av lagstiftningen, vilket ger medlemsstaterna möjlighet att behålla eller införa strängare bestämmelser som garanterar ett bättre konsumentskydd inom deras territorier. I många frågor innehåller de olika direktiven dessutom sinsemellan oförenliga bestämmelser eller också har frågorna lämnats olösta. Dessa frågor har behandlats på olika sätt av medlemsstaterna. Till följd av detta skiljer sig de nationella genomförandebestämmelserna till direktiven om konsumentavtalsrätt betydligt åt.
- (7) Dessa skillnader skapar betydande hinder på den inre marknaden som påverkar näringsidkare och konsumenter. De ökar kostnaderna för att följa regelverket för de näringsidkare som vill sälja varor eller tillhandahålla tjänster över gränserna. Fragmenteringen undergräver också konsumenternas förtroende för den inre marknaden. Den negativa effekten på konsumenternas förtroende stärks genom den ojämna konsumentskyddsnivån i gemenskapen. Problemet är särskilt påtagligt när det gäller ny utveckling på marknaden.
- (8) En fullständig harmonisering av vissa huvudaspekter i lagstiftningen kommer att leda till en betydligt större rättslig säkerhet både för konsumenter och för näringsidkare. Både konsumenter och näringsidkare kommer att kunna förlita sig på ett enda regelverk grundat på tydligt definierade rättsliga begrepp som reglerar vissa aspekter i avtal mellan näringsidkare och konsumenter i hela gemenskapen. Effekten kommer att bli att de hinder som följer av de fragmenterade bestämmelserna undanröjs och att den inre marknaden fullbordas på detta område. Dessa hinder kan bara undanröjas genom

att det införs enhetliga gemenskapsbestämmelser. Konsumenterna kommer också att tillförsäkras en hög gemensam skydds nivå i hela gemenskapen.

- (9) Harmoniseringen genom detta direktiv bör omfatta vissa aspekter i avtal mellan näringsidkare och konsumenter. Dessa avser bestämmelser om information som ska lämnas före ingåendet och under fullgörandet av avtalet, ångerrätt för distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler, särskilda konsumenträttigheter i köpeavtal och oskäliga villkor i konsumentavtal.
- (10) Bestämmelserna i detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I-förordningen)⁸.
- (11) Gällande gemenskapslagstiftning om finansiella tjänster till konsumenter innehåller åtskilliga bestämmelser om konsumentskydd. Bestämmelserna i detta direktiv bör därför omfatta avtal om finansiella tjänster bara i den mån det är nödvändigt för att åtgärda brister i regelverket.
- (12) Den nya definitionen av distansavtal bör omfatta samtliga fall då köpe- och tjänsteavtal ingås enbart med hjälp av ett eller flera medel för distanskommunikation (t.ex. postorder, Internet, telefon eller fax). Detta bör skapa rättvisa förutsättningar för alla näringsidkare som bedriver handel på distans. Det bör också leda till en ökad rättslig säkerhet jämfört med den nuvarande definitionen, där krav ställs på att det ska finnas ett organiserat system för distansförsäljning som näringsidkaren sköter fram till dess att avtalet ingås.
- (13) De särskilda omständigheter under vilka ett erbjudande har lämnats eller ett avtal har förhandlats fram bör inte vara relevanta i definitionen av ett distansavtal. Att näringsidkaren bedriver distansförsäljning på tillfällig basis eller använder ett organiserat system som sköts av en tredje part, t.ex. en webbplats, bör inte innebära att konsumenten fråntas sitt skydd. En transaktion som förhandlats fram vid direkt kontakt mellan näringsidkaren och konsumenten utanför fasta affärslokaler bör också betraktas som ett distansavtal, om avtalet därefter ingåtts enbart med hjälp av medel för distanskommunikation, t.ex. Internet eller telefon. En förenklad definition av distansavtal bör öka den rättsliga säkerheten för näringsidkarna och skydda dem från illojal konkurrens.
- (14) Ett avtal utanför fasta affärslokaler bör definieras som ett avtal som ingås mellan en näringsidkare och en konsument som samtidigt är fysiskt närvarande, utanför fasta affärslokaler, t.ex. i konsumentens bostad eller på dennes arbetsplats. Utanför fasta affärslokaler står konsumenterna under ett psykologiskt tryck oavsett om de har beställt besöket av näringsidkaren eller inte. För att undvika att bestämmelserna kringgås när konsumenter söks upp utanför fasta affärslokaler bör ett avtal som exempelvis förhandlas fram i konsumentens bostad men som ingås i en affär betraktas som ett avtal utanför fasta affärslokaler.
- (15) Fasta affärslokaler bör omfatta alla typer av lokaler (t.ex. affärer eller lastbilar) som näringsidkaren använder som fast plats för sin affärsverksamhet. Marknads- och mäsständer bör betraktas som fasta affärslokaler även om näringsidkaren bara använder dem på tillfällig basis. Andra lokaler som bara hyrs under en kortare tid och där näringsidkaren inte är etablerad (t.ex. hotell, restauranger, konferenscentrum, biografier

⁸ EUT L 177, 4.7.2008, s. 6.

som hyrs av näringsidkare som inte är etablerade på dessa ställen) bör inte betraktas som fasta affärslokaler. Inte heller bör offentliga utrymmen, inklusive allmänna transportmedel och offentliga inrättningar, samt privata bostäder och arbetsplatser betraktas som fasta affärslokaler.

- (16) Definitionen av *varaktigt medium* bör särskilt omfatta dokument i pappersform, usb-minnen, cd-rom, dvd, minneskort samt hårddisken på den dator där e-postfilen eller pdf-filen sparas.
- (17) Konsumenterna bör ha rätt att få information innan avtalet ingås. Näringsidkarna bör dock inte vara skyldiga att lämna sådan information som redan framgår av sammanhanget. Vid en transaktion i en fast affärslokal kan exempelvis produktens huvudsakliga egenskaper, näringsidkarens identitet och leveranssättet framgå av sammanhanget. Vid transaktioner på distans och utanför fasta affärslokaler bör näringsidkaren alltid lämna information om betalningssätt, leverans, fullgörande och reklamationshantering, eftersom detta inte nödvändigtvis framgår av sammanhanget.
- (18) Näringsidkare bör vara skyldiga att i förväg informera konsumenterna om eventuella arrangemang som medför att konsumenterna måste betala en handpenning till näringsidkaren, inklusive sådana arrangemang som innebär att ett belopp blockeras på konsumentens kredit- eller bankkort.
- (19) Vid offentliga auktioner bör auktionsförrättaren, med hänsyn till denna försäljningsmetods karaktär och tradition, kunna lämna sina egna kontaktuppgifter i stället för att lämna information om geografisk adress och identitet avseende den säljare för vars räkning auktionsförrättaren säljer varor.
- (20) Konsumenten bör veta om han eller hon ingår avtal med näringsidkaren eller med en mellanhand som agerar för en annan konsuments räkning, eftersom konsumenten i det senare fallet kanske inte omfattas av det skydd som föreskrivs enligt detta direktiv. Mellanhanden bör därför informera om detta förhållande och om konsekvenserna av detta. Begreppet *mellanhand* bör inte omfatta plattformar för näthandel som inte ingår avtalet i någon annan parts namn eller för någon annan parts räkning.
- (21) Vid distansavtal bör informationskraven anpassas till tekniska begränsningar i vissa medier, t.ex. begränsat antal tecken för vissa mobiltelefonskrävar eller tidsbegränsningar för reklaminslag i tv. I detta fall bör näringsidkaren uppfylla vissa minikrav på information och hänvisa konsumenten till någon annan informationskälla, t.ex. genom att lämna ett gratis telefonnummer eller en hypertextlänk till näringsidkarens webbplats där den relevanta informationen är direkt och lätt tillgänglig.
- (22) Eftersom konsumenten vid distansförsäljning inte kan se varan innan avtalet ingås bör konsumenten ha en ångerrätt, som gör det möjligt att förvissa sig om varans egenskaper och funktion.
- (23) De nuvarande skillnaderna när det gäller ångerfristens längd såväl mellan medlemsstaterna som mellan distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler medför rättslig osäkerhet och kostnader för att efterleva regelverket. Samma ångerfrist bör gälla för alla distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler.
- (24) För att uppnå rättslig säkerhet bör rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister⁹ tillämpas vid

⁹ EGT L 124, 8.6.1971, s. 1.

beräkningen av de tidsfrister som anges i detta direktiv. Alla tidsfrister i detta direktiv bör därför förstås som att de anges i kalenderdagar.

- (25) Bestämmelserna om distansavtal bör inte påverka tillämpningen av bestämmelserna om ingående av avtal och beställningar på elektronisk väg enligt artiklarna 9 och 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (direktivet om elektronisk handel).
- (26) När konsumenten beställer flera varor av samma näringsidkare bör konsumenten ha rätt att utöva ångerrätten för varje enskild vara. Om varorna levereras separat bör ångerfristen börja löpa när konsumenten fysiskt tar varje enskild vara i sin besittning. När en vara levereras i skilda poster eller delar bör ångerfristen börja löpa när konsumenten eller en tredje part som konsumenten anger fysiskt tar den sista posten eller delen i sin besittning.
- (27) Om näringsidkaren inte har informerat konsumenten om ångerrätten före ingåendet av ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler bör ångerfristen förlängas. För att uppnå rättslig säkerhet över tiden bör dock en begränsning på tre månader införas, under förutsättning att näringsidkaren har fullgjort alla sina skyldigheter enligt avtalet. Näringsidkaren bör anses ha fullgjort alla sina skyldigheter när han eller hon har levererat varorna eller tillhandahållit alla tjänster som konsumenten har beställt.
- (28) Skillnaderna när det gäller sätten att utöva ångerrätten i medlemsstaterna har medfört kostnader för företag som bedriver handel över gränserna. Införandet av en harmoniserad standardblankett som konsumenterna ska använda när de utövar sin ångerrätt bör göra det enklare att frånträda avtal och leda till rättslig säkerhet. Av dessa skäl bör medlemsstaterna inte ställa några ytterligare formella krav på gemenskapens standardblankett, till exempel i fråga om teckenstorlek.
- (29) Eftersom erfarenheten visar att många konsumenter och näringsidkare föredrar att kommunicera via näringsidkarens webbplats bör näringsidkaren kunna ge konsumenten möjlighet att fylla i en webbaserad ångerblankett. I detta fall bör näringsidkaren utan dröjsmål lämna ett mottagningsbevis per e-post.
- (30) Vid frånträde av avtal bör näringsidkaren betala tillbaka alla belopp som konsumenten har betalat, inklusive de som täcker näringsidkarens utgifter för leverans av varorna till konsumenten.
- (31) Vissa konsumenter utövar sin ångerrätt efter att ha använt en vara i större utsträckning än vad som är nödvändigt för att förvissa sig om varans egenskaper och funktion. Konsumenten bör i sådana fall vara ansvarig för en eventuell minskning av varans värde. För att förvissa sig om en varas egenskaper och funktion bör konsumenten endast tillåtas hantera eller prova en vara på samma sätt som man skulle få göra i en affär. Konsumenten bör exempelvis bara få prova ett klädesplagg och inte tillåtas använda det. För att garantera en effektiv ångerrätt när det gäller tjänsteavtal, särskilt i fråga om renoveringsarbeten som inte är brådskande och där konsumenterna kan utsättas för aggressiva försäljningsmetoder i sin bostad som utmynnar i att tjänsten omedelbart fullgörs innan ångerfristen har löpt ut, bör konsumenterna inte stå för några kostnader för en sådan tjänst.
- (32) För att undvika att näringsidkaren återbetalar belopp till en konsument som inte har lämnat tillbaka varorna bör konsumenten vara skyldig att lämna tillbaka varorna senast 14 dagar efter att ha underrättat näringsidkaren om sitt beslut att frånträda avtalet.

- (33) Det bör finnas vissa undantag från ångerrätten, till exempel i sådana fall då en ångerrätt skulle vara olämplig med hänsyn till produktens art. Detta gäller exempelvis vin som levereras långt efter det att ett avtal har ingåtts i spekulativt syfte, där värdet beror på svängningar på marknaden (primörvin).
- (34) Vid distansavtal om tillhandahållande av tjänster som börjar utföras under den tid ångerfristen löper (t.ex. datafiler som konsumenten laddar ner under den tiden) skulle det inte vara skäligt att tillåta konsumenten att ångra sig efter att helt eller delvis ha utnyttjat tjänsterna. Konsumenten bör därför förlora sin ångerrätt när tjänsterna börjar fullgöras med konsumentens uttryckliga samtycke på förhand.
- (35) Kommissionen har funnit en del betydande problem för konsumenterna när det gäller hantverkstjänster i hemmet, där de utsätts för stor press att beställa dyra renoveringsarbeten. Tillämpningsområdet för bestämmelserna om information och ångerrätt bör klargöras och utvidgas till att omfatta sådana typer av avtal. Bara avtal om överlåtelse av rättigheter i fast egendom bör undantas från tillämpningsområdet för de bestämmelser om information och ångerrätt som gäller för distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler.
- (36) En ångerrätt kan vara olämplig att tillämpa för vissa tjänster som rör inkvartering, transporter och fritidsaktiviteter. Ingåendet av sådana avtal förutsätter att näringsidkaren reserverar kapacitet, som kan vara svår att fylla om ångerrätt införs. Sådana distansavtal bör därför inte omfattas av bestämmelserna om konsumentinformation och ångerrätt.
- (37) I syfte att uppnå förenkling och rättslig säkerhet bör ångerrätten gälla alla typer av avtal utanför fasta affärslokaler, utom under strikt definierade omständigheter som på ett enkelt sätt kan styrkas. Ingen ångerrätt bör därför gälla för brådskande reparationer i konsumentens bostad där en sådan ångerrätt skulle vara oförenlig med nödsituationen, och inte heller för stormarknaders system för hemleverans där konsumenten kan välja livsmedel, drycker och andra dagligvaror för hushållet via deras webbplatser och få varorna levererade till bostaden. Det rör sig här om billiga varor som konsumenterna regelbundet köper för daglig konsumtion eller förbrukning i hushållet och bör därför inte omfattas av någon ångerrätt. Konsumenternas största problem och huvudorsaken till tvister med näringsidkare är leverans av varor, bland annat varor som kommer bort eller skadas under transport, och försenad eller ofullständig leverans. De nationella bestämmelserna om leverans och riskens övergång bör därför klargöras och harmoniseras.
- (38) Vid försäljning till konsumenter kan varorna levereras på olika sätt. Bara en bestämmelse som man fritt kan göra undantag från ger den flexibilitet som är nödvändig för att dessa skillnader ska kunna beaktas. Konsumenten bör skyddas mot risken att varor kommer bort eller skadas under transport som näringsidkaren ordnar eller utför. Den bestämmelse om riskens övergång som införs bör inte gälla när konsumenten oskäligen dröjer med att ta varorna i sin besittning, till exempel när konsumenten inte hämtar varorna från postkontoret inom den tid som postkontoret anger. I sådana fall bör konsumenten stå för risken om varorna kommer bort eller skadas efter den tidpunkt för leverans som avtalats med näringsidkaren.
- (39) Näringsidkaren bör vara ansvarig gentemot konsumenten om varorna inte är avtalsenliga. Varor bör presumeras vara avtalsenliga om de uppfyller vissa villkor som huvudsakligen gäller varornas kvalitet. Den kvalitet och prestanda som konsumenten rimligen kan förvänta sig beror bland annat på om varorna är nya eller begagnade och på varornas förväntade livslängd.

- (40) Om en vara inte är avtalsenlig bör konsumenten för det första ha möjlighet att kräva att näringsidkaren antingen reparerar eller byter ut varan, såvida näringsidkaren inte bevisar att dessa påföljder är olagliga, omöjliga eller orsakar näringsidkaren en oproportionell börda. Näringsidkarens börda bör fastställas objektivt med beaktande av näringsidkarens kostnader för att avhjälpa den bristande avtalsenligheten, varornas värde och den bristande avtalsenlighetens omfattning. Brist på reservdelar bör inte vara en giltig orsak för näringsidkare att inte avhjälpa bristande avtalsenlighet inom en rimlig tid eller utan en oproportionell börda.
- (41) Konsumenten bör inte stå för några kostnader för att avhjälpa bristande avtalsenlighet, till exempel frakt-, arbets- och materialkostnader. Konsumenten bör inte heller ersätta näringsidkaren för användningen av felaktiga varor.
- (42) Om näringsidkaren har vägrat eller mer än en gång har underlåtit att avhjälpa den bristande avtalsenligheten bör konsumenten ha rätt att fritt välja vilken som helst av de påföljder som står till buds. Näringsidkarens vägran kan vara uttrycklig eller underförstådd, vilket i det senare fallet innebär att näringsidkaren inte svarar på eller inte beaktar konsumentens begäran om avhjälpan av den bristande avtalsenligheten.
- (43) Enligt direktiv 1999/44/EG får medlemsstaterna fastställa en tidsfrist på minst två månader under vilken konsumenten ska upplysa näringsidkaren om eventuell bristande avtalsenlighet. Skillnaderna mellan genomförandelagstiftningarna har skapat handelshinder. Det är därför nödvändigt att ta bort denna regleringsmöjlighet och öka den rättsliga säkerheten genom att ålägga konsumenterna att upplysa näringsidkaren om bristande avtalsenlighet senast två månader efter den dag då den upptäcktes.
- (44) Vissa näringsidkare eller tillverkare erbjuder konsumenter garantier. För att säkerställa att konsumenterna inte vilseleds bör garantierna innehålla viss information som omfattar garantiernas giltighetstid och geografiska tillämpning samt en uppgift om att garantierna inte påverkar konsumentens lagstadgade rättigheter.
- (45) Konsumenterna behöver skyddas mot oskäligen avtalsvillkor som inte har avtalats separat, t.ex. standardvillkor i avtal. Bestämmelserna om oskäligen villkor bör inte gälla villkor som konsumenten har godtagit efter förhandling. Erbjudanden om att välja mellan olika avtalsvillkor som har utformats av näringsidkaren eller av en tredje part för näringsidkarens räkning bör inte betraktas som förhandling.
- (46) Bestämmelserna om oskäligen avtalsvillkor bör inte gälla avtalsvillkor som direkt eller indirekt återspeglar bindande författningsföreskrifter i medlemsstaterna och som är förenliga med gemenskapslagstiftningen. Liknande villkor som återspeglar principer eller bestämmelser i internationella konventioner som gemenskapen eller medlemsstaterna har tillträtt, särskilt inom transportområdet, bör inte underkastas någon skälighetsprövning.
- (47) Konsumentavtal bör vara formulerade på ett klart och begripligt språk och vara väl läsbara. Näringsidkarna bör fritt få välja teckentyp eller teckenstorlek för avtalsvillkoren. Konsumenten bör ges möjlighet att läsa villkoren innan avtalet ingås. Denna möjlighet bör kunna ges konsumenten genom att han eller hon på begäran får villkoren (vid avtal i fasta affärslokaler), genom att villkoren på annat sätt görs tillgängliga (t.ex. på näringsidkarens webbplats vid distansavtal) eller genom att standardvillkoren bifogas beställningsformuläret (vid avtal utanför fasta affärslokaler). Näringsidkaren bör begära konsumentens uttryckliga samtycke till alla betalningar utöver ersättning för näringsidkarens huvudsakliga avtalsförpliktelse. Att utgå från att

samtycke föreligger genom att tillämpa system för aktivt utträde, till exempel förmarkerade rutor på webbsidor, bör vara förbjudet.

- (48) Vid bedömningen av god sed bör särskild hänsyn tas till parternas inbördes styrkeförhållande i förhandlingshänseende, huruvida konsumenten lockades att acceptera villkoren och huruvida varorna eller tjänsterna såldes eller levererades enligt konsumentens särskilda beställning. Näringsidkaren kan uppfylla kravet på god sed när han eller hon agerar lojalt och rättvist med den andra parten vars berättigade intressen han eller hon bör beakta.
- (49) Vid tillämpningen av detta direktiv bör varken skäligheten i de villkor som anger huvudföremålet för avtalet eller skäligheten i förhållandet mellan kvalitet och pris på de levererade varorna eller tjänsterna bedömas, utom i de fall då villkoren inte uppfyller kraven på öppenhet. Huvudföremålet för avtalet och förhållandet mellan kvalitet och pris bör dock beaktas vid bedömningen av skäligheten i övriga villkor. I till exempel försäkringsavtal bör de villkor som tydligt definierar eller begränsar den försäkrade risken och försäkringsgivarens ansvar inte omfattas av en sådan bedömning, eftersom sådana begränsningar beaktas vid beräkningen av den premie som konsumenten ska betala.
- (50) För att garantera rättslig säkerhet och förbättra den inre marknadens funktion bör direktivet innehålla två förteckningar över oskäligen villkor. I bilaga II finns en förteckning över villkor som alltid bör betraktas som oskäligen. I bilaga III finns en förteckning över villkor som bör betraktas som oskäligen om inte näringsidkaren kan styrka motsatsen. Dessa förteckningar bör gälla i alla medlemsstater.
- (51) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter¹⁰.
- (52) Kommissionen bör särskilt ha befogenhet att ändra bilagorna II och III om avtalsvillkor som ska anses eller presumeras vara oskäligen. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (53) Kommissionens befogenhet att ändra bilagorna II och III bör utnyttjas för att garantera en enhetlig tillämpning av bestämmelserna om oskäligen villkor genom att dessa bilagor kompletteras med avtalsvillkor som alltid bör betraktas som oskäligen eller som bör betraktas som oskäligen såvida näringsidkaren inte har styrkt motsatsen.
- (54) Medlemsstaterna bör få använda de begrepp de önskar i nationell avtalsrätt, förutsatt att de uppfyller syftet att oskäligen avtalsvillkor inte bör vara bindande för konsumenten.
- (55) Medlemsstaterna bör se till att deras domstolar eller förvaltningsmyndigheter förfogar över lämpliga och effektiva medel som förhindrar fortsatt tillämpning av oskäligen villkor i konsumentavtal.
- (56) I enlighet med fördraget föreskrivs i direktivet en hög konsumentskyddsnivå. Inget i detta direktiv bör hindra näringsidkare från att erbjuda konsumenterna avtalsvillkor som ger ett bättre skydd än vad som föreskrivs i detta direktiv.

¹⁰ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (57) Personer eller organisationer som enligt nationell lagstiftning anses ha ett berättigat intresse av att tillvarata konsumenternas rättigheter i avtalsförhållanden bör ges möjlighet att inleda förfaranden inför domstol eller hos en förvaltningsmyndighet med behörighet att fatta beslut som rör klagomål eller att inleda lämpliga rättsliga förfaranden.
- (58) Medlemsstaterna måste fastställa påföljder vid överträdelse av bestämmelserna i detta direktiv och se till att dessa påföljder verkställs. Påföljderna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (59) Konsumenten bör inte fråntas det skydd som följer av detta direktiv. Om tillämplig lag för avtalet är lagen i ett tredjeland bör Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I-förordningen) tillämpas för att avgöra om konsumenten får behålla det skydd som följer av detta direktiv.
- (60) Europeiska kommissionen kommer att undersöka hur man på lämpligaste sätt ser till att alla konsumenter informeras om sina rättigheter på försäljningsstället.
- (61) Eftersom affärsmetoder som innebär att varor eller tjänster levereras till konsumenter utan föregående beställning är förbjudna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktivet om otillbörliga affärsmetoder)¹¹ men inga påföljder i avtalsförhållanden föreskrivs för sådana affärsmetoder, måste det i det här direktivet införas en påföljd som innebär att konsumenten befrias från fullgörande av motprestation vid sådana leveranser utan föregående beställning.
- (62) Direktiv 2002/58/EG reglerar icke begärd kommunikation och föreskriver en hög konsumentskyddsnivå. Motsvarande bestämmelser om samma sak i artikel 10 i direktiv 97/7/EG bör utgå.
- (63) Detta direktiv bör ses över om hinder för den inre marknaden konstateras. Översynen kan leda till att kommissionen lägger fram ett förslag om ändring av detta direktiv, som också kan omfatta ändringar av annan konsumentskyddslagstiftning i enlighet med kommissionens åtagande i sin konsumentpolitiska strategi om att se över regelverket för att uppnå en hög gemensam konsumentskyddsnivå.
- (64) Direktiven 85/577/EEG, 93/13/EEG och 97/7/EG samt direktiv 1999/44/EG bör upphävas.
- (65) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att undanröja hindren på den inre marknaden och uppnå en hög gemensam konsumentskyddsnivå.
- (66) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

¹¹ EUT L 149, 11.6.2005, s. 22.

Kapitel I

Syfte, definitioner och tillämpningsområde

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att bidra till att den inre marknaden fungerar korrekt och att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå genom att tillnärma vissa aspekter av medlemsstaternas lagar och andra författningar avseende avtal mellan konsumenter och näringsidkare.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- (1) *konsument*: en fysisk person som i samband med avtal som omfattas av detta direktiv agerar för ändamål som faller utanför den egna närings- eller yrkesverksamheten.
- (2) *näringsidkare*: en fysisk eller juridisk person som i samband med avtal som omfattas av detta direktiv agerar för ändamål som faller inom ramen för den egna närings- eller yrkesverksamheten samt varje person som agerar i näringsidkarens namn eller för dennes räkning.
- (3) *köpeavtal*: varje avtal om försäljning av varor som ingås mellan en näringsidkare och en konsument, inklusive alla avtal där avtalsföremålet är både varor och tjänster.
- (4) *varor*: alla lösa saker, utom
 - a) varor som säljs exekutivt eller annars tvångsvis med stöd av lag,
 - b) vatten och gas när de inte saluförs i begränsad volym eller bestämd kvantitet och
 - c) elektricitet.
- (5) *tjänsteavtal*: varje avtal som inte är ett köpeavtal och varigenom en näringsidkare tillhandahåller en konsument en tjänst.
- (6) *distansavtal*: varje köpe- eller tjänsteavtal där näringsidkaren för ingående av avtalet uteslutande använder ett eller flera medel för distanskommunikation.
- (7) *medel för distanskommunikation*: varje medel som, utan att näringsidkaren och konsumenten samtidigt är fysiskt närvarande, kan användas för att ingå ett avtal mellan dessa parter.
- (8) *avtal utanför fasta affärslokaler*:
 - a) varje köpe- eller tjänsteavtal som ingås utanför fasta affärslokaler varvid näringsidkaren och konsumenten samtidigt är fysiskt närvarande eller

varje köpe- eller tjänsteavtal för vilket konsumenten har lämnat ett erbjudande under samma omständigheter, eller

- b) varje köpe- eller tjänsteavtal som ingås i fasta affärslokaler men som förhandlas fram utanför fasta affärslokaler, varvid näringsidkaren och konsumenten samtidigt är fysiskt närvarande.

(9) *fasta affärslokaler:*

- a) fasta eller rörliga detaljhandelslokaler, inklusive lokaler som används säsongsvis, där näringsidkaren bedriver sin fasta verksamhet, eller
- b) marknads- och mässtånd där näringsidkaren bedriver regelbunden eller tillfällig verksamhet.

(10) *varaktigt medium:* varje medel som gör det möjligt för konsumenten eller näringsidkaren att bevara information som riktas till vederbörande personligen på sådant sätt att den är tillgänglig för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen och att den bevarade informationen kan återges oförändrad.

(11) *beställningsformulär:* ett instrument som anger avtalsvillkoren och som konsumenten ska underteckna för ingående av ett avtal utanför fasta affärslokaler.

(12) *produkt:* alla varor och tjänster, inklusive fast egendom, rättigheter och skyldigheter.

(13) *finansiell tjänst:* alla banktjänster samt tjänster som avser krediter, försäkringar, privata individuella pensioner, investeringar eller betalningar.

(14) *god yrkessed:* den nivå av fackmässighet och aktsamhet som en näringsidkare skäligen kan förväntas visa gentemot konsumenterna, motsvarande hederlig marknadspraxis och/eller den allmänna principen om god sed i näringsidkarens bransch.

(15) *auktion:* en försäljningsmetod där en näringsidkare bjuder ut varor eller tjänster till försäljning genom ett budgivningsförfarande som kan omfatta användning av medel för distanskommunikation och där den som lämnar det högsta budet måste köpa varorna eller tjänsterna. En transaktion som ingås på grundval av ett erbjudande till ett fast pris, trots att konsumenten haft möjlighet att ingå transaktionen genom budgivning, ska inte anses vara en auktion.

(16) *offentlig auktion:* en försäljningsmetod där en näringsidkare bjuder ut varor till försäljning till konsumenter, vilka personligen närvarar eller ges möjlighet att närvara vid auktionen, genom ett budgivningsförfarande som sköts av en auktionsförrättare och där den som lämnar det högsta budet måste köpa varorna.

(17) *tillverkare:* den som tillverkar varor eller importerar varor till gemenskapens territorium eller den som uppger sig vara tillverkare genom att sätta sitt namn, varumärke eller annat eget kännetecken på varorna.

(18) *garanti:* varje utfästelse som en näringsidkare eller en tillverkare (*garantigivaren*) ger konsumenten om att återbetala det betalade priset eller att byta ut, reparera eller utföra någon form av service på varorna om de inte överensstämmer med specifikationerna i garantibeviset eller i den reklam som var tillgänglig vid den tidpunkt då avtalet ingicks eller före avtalets ingående.

- (19) *mellanhand*: en näringsidkare som ingår ett avtal i konsumentens namn eller för dennes räkning.
- (20) *biavtal*: ett avtal genom vilket konsumenten förvärvar varor eller tjänster i samband med ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler, när dessa varor eller tjänster tillhandahålls av näringsidkaren eller en tredje part på grundval av en överenskommelse mellan den tredje parten och näringsidkaren.

Artikel 3 *Tillämpningsområde*

1. Detta direktiv ska tillämpas på köpe- och tjänsteavtal som ingås mellan en näringsidkare och en konsument enligt de villkor och i den omfattning som anges i bestämmelserna i direktivet.
2. Detta direktiv ska tillämpas på finansiella tjänster bara när det gäller vissa avtal utanför fasta affärslokaler enligt artiklarna 8–20, oskäligen avtalsvillkor enligt artiklarna 30–39 och de allmänna bestämmelserna i artiklarna 40–46, jämförda med artikel 4 om fullständig harmonisering.
3. Bara artiklarna 30–39 om konsumenträttigheter avseende oskäligen avtalsvillkor, jämförda med artikel 4 om fullständig harmonisering, ska tillämpas på avtal som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/47/EG¹² och av rådets direktiv 90/314/EEG¹³.
4. Artiklarna 5, 7, 9 och 11 ska inte påverka tillämpningen av bestämmelserna om informationskrav i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG¹⁴ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG¹⁵.

Artikel 4 *Fullständig harmonisering*

Medlemsstaterna får inte i sin nationella lagstiftning behålla eller införa bestämmelser som avviker från bestämmelserna i detta direktiv, inklusive strängare eller mindre stränga bestämmelser som ger en annan konsumentskyddsnivå.

Kapitel II

Konsumentinformation

Artikel 5 *Allmänna informationskrav*

1. Innan ett köpe- eller tjänsteavtal ingås ska näringsidkaren informera konsumenten om följande, såvida det inte redan framgår av sammanhanget:

¹² EGT L 280, 29.10.1994, s. 83.

¹³ EGT L 158, 23.6.1990, s. 59.

¹⁴ EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

¹⁵ EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

- a) Produktens huvudsakliga egenskaper, i en omfattning som är lämplig för mediet och produkten.
 - b) Näringsidkarens geografiska adress och identitet, till exempel företagsnamn, och, där så är tillämpligt, geografisk adress och identitet avseende den näringsidkare för vars räkning han agerar.
 - c) Priset inklusive skatter och avgifter eller, om produktens art innebär att priset rimligen inte kan beräknas i förväg, det sätt på vilket priset beräknas och alla eventuella ytterligare kostnader för frakt, leverans eller porto eller, om dessa rimligen inte kan beräknas i förväg, uppgift om att sådana ytterligare kostnader kan tillkomma.
 - d) Sätten för betalning, leverans, fullgörande och reklamationshantering, om de avviker från de krav god yrkessed innebär.
 - e) Den ångerrätt som gäller.
 - f) Den produktservice och de garantier som gäller och villkoren för dessa.
 - g) Avtalets löptid, om tillämpligt, eller villkor för uppsägning av avtalet om löptiden är obegränsad.
 - h) Kortaste giltighetstid för konsumentens skyldigheter enligt avtalet, om tillämpligt.
 - i) Den handpenning eller andra ekonomiska garantier som konsumenten ska betala eller lämna på begäran av näringsidkaren och villkoren i samband med detta.
2. Vid offentlig auktion får informationen i punkt 1 b ersättas med uppgift om auktionsförrättarens geografiska adress och identitet.
 3. Den information som avses i punkt 1 ska utgöra en integrerad del av köpe- eller tjänsteavtalet.

Artikel 6

Underlåtelse att lämna information

1. Om näringsidkaren inte har uppfyllt informationskraven i fråga om ytterligare kostnader som avses i artikel 5.1 c ska konsumenten inte vara skyldig att betala dessa ytterligare kostnader.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 7.2, 13 och 42 ska påföljderna vid överträdelse av artikel 5 fastställas i enlighet med tillämplig nationell lag. Medlemsstaterna ska i sin nationella lagstiftning föreskriva effektiva avtalsrättsliga påföljder vid överträdelse av artikel 5.

Artikel 7

Särskilda informationskrav avseende mellanhänder

1. Innan ett avtal ingås ska mellanhanden informera konsumenten om att han eller hon agerar i en annan konsuments namn eller för en annan konsuments räkning och att det avtal som ingås inte ska betraktas som ett avtal mellan konsumenten och näringsidkaren, utan som ett avtal mellan två konsumenter som därmed inte omfattas av detta direktiv.

2. En mellanhand som inte fullgör skyldigheten i punkt 1 ska anses ha ingått avtalet i sitt eget namn.
3. Denna artikel ska inte tillämpas på offentliga auktioner.

Kapitel III

Konsumentinformation och ångerrätt vid distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler

Artikel 8 Tillämpningsområde

Detta kapitel ska tillämpas på distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler.

Artikel 9 Informationskrav vid distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler

Vid distansavtal eller avtal utanför fasta affärslokaler ska näringsidkaren lämna följande information som ska utgöra en integrerad del av avtalet:

- a) Den information som avses i artiklarna 5 och 7 och, med avvikelse från artikel 5.1 d, information om sätten för betalning, leverans och fullgörande i samtliga fall.
- b) Villkor och förfaranden i enlighet med bilaga I för utövande av eventuell ångerrätt.
- c) Geografisk adress till näringsidkarens affärsställe, om den avviker från näringsidkarens egen geografiska adress (och i tillämpliga fall avseende den näringsidkare för vars räkning han eller hon agerar) dit konsumenten kan vända sig med eventuella reklamationer.
- d) Befintliga branschregler och hur de kan erhållas.
- e) Möjlighet att vid behov lösa tvister genom uppgörelse i godo.
- f) Att avtalet ingås med en näringsidkare och att konsumenten därmed omfattas av det skydd som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 10 Formella krav för avtal utanför fasta affärslokaler

1. Vid avtal utanför fasta affärslokaler ska den information som föreskrivs i artikel 9 lämnas på beställningsformuläret på ett klart och begripligt språk och vara väl läsbar. Beställningsformuläret ska åtföljas av den standardblankett för utövande av ångerrätten som återfinns i bilaga I.B.
2. Ett avtal utanför fasta affärslokaler ska vara giltigt bara om konsumenten undertecknar ett beställningsformulär och, i de fall då beställningsformuläret inte finns i pappersform, får en kopia på beställningsformuläret på något annat varaktigt medium.

3. Medlemsstaterna får inte ställa några andra formella krav än de som anges i punkterna 1 och 2.

Artikel 11 *Formella krav för distansavtal*

1. Vid distansavtal ska den information som föreskrivs i artikel 9 a lämnas till eller göras tillgänglig för konsumenten innan avtalet ingås på ett klart och begripligt språk och i väl läsbar form, och på ett sätt som är lämpligt för det medel för distanskommunikation som används.
2. Om näringsidkaren kontaktar konsumenten per telefon i syfte att ingå ett distansavtal ska näringsidkaren upplysa om sin identitet och det kommersiella syftet med telefonsamtalet i början av samtalet med konsumenten.
3. Om avtalet ingås med hjälp av ett medium som medger ett begränsat utrymme eller en begränsad tid för att visa informationen ska näringsidkaren åtminstone lämna information om produktens huvudsakliga egenskaper och det sammanlagda priset enligt artikel 5.1 a och c på det särskilda mediet innan ett sådant avtal ingås. Övrig information som avses i artiklarna 5 och 7 ska näringsidkaren lämna till konsumenten på lämpligt sätt i enlighet med punkt 1.
4. Konsumenten ska få bekräftelse på all information som avses i artikel 9 a–f, på ett varaktigt medium, inom rimlig tid efter ingåendet av ett distansavtal, och senast vid den tidpunkt då varorna levereras eller när tjänsterna börjar utföras, såvida informationen inte redan har lämnats till konsumenten innan distansavtalet ingicks på ett varaktigt medium.
5. Medlemsstaterna får inte ställa några andra formella krav än de som anges i punkterna 1–4.

Artikel 12 *Ångerfristens längd och tidpunkt för när den börjar löpa*

1. Konsumenten ska ha rätt att frånträda ett distansavtal eller avtal utanför fasta affärslokaler under 14 dagar utan att behöva ange några skäl.
2. Vid avtal utanför fasta affärslokaler ska ångerfristen börja löpa den dag då konsumenten undertecknar beställningsformuläret eller, i de fall då beställningsformuläret inte finns i pappersform, när konsumenten får en kopia på beställningsformuläret på något annat varaktigt medium.

Vid distansavtal om köp av varor ska ångerfristen börja löpa den dag då konsumenten eller någon tredje part, dock ej transportföretaget, som konsumenten anger, fysiskt tar varje beställd vara i sin besittning.

Vid distansavtal om tillhandahållande av tjänster ska ångerfristen börja löpa den dag då avtalet ingås.
3. Den tidsfrist som avses i punkt 1 ska anses ha respekterats om konsumenten skickar sitt meddelande om utövandet av ångerrätten före tidsfristens utgång.
4. Medlemsstaterna får inte förbjuda parterna att fullgöra sina avtalsenliga skyldigheter under den tid då ångerfristen löper.

Artikel 13
Utebliven information om ångerrätten

Om näringsidkaren i strid med artiklarna 9 b, 10.1 och 11.4 inte har informerat konsumenten om ångerrätten ska ångerfristen löpa ut tre månader efter det att näringsidkaren har fullgjort alla sina övriga skyldigheter enligt avtalet.

Artikel 14
Utövande av ångerrätten

1. Konsumenten ska informera näringsidkaren om sitt beslut att frånträda avtalet på ett varaktigt medium, antingen genom ett meddelande till näringsidkaren avfattat med egna ord eller med hjälp av den standardblankett för utövande av ångerrätten som återfinns i bilaga I.B.

Medlemsstaterna får inte föreskriva några andra formella krav på denna standardblankett.
2. Vid distansavtal som ingås via Internet får näringsidkaren, utöver de möjligheter som avses i punkt 1, ge konsumenten möjlighet att elektroniskt fylla i och lämna in standardblanketten på näringsidkarens webbplats. I så fall ska näringsidkaren utan dröjsmål lämna ett mottagningsbevis på frånträdet av avtalet via e-post till konsumenten.

Artikel 15
Verkan av utövad ångerrätt

Utövande av ångerrätten ska innebära att parternas skyldigheter upphör i fråga om

- a) att fullgöra distansavtalet eller avtalet utanför fasta affärslokaler, eller
- b) att ingå ett avtal utanför fasta affärslokaler, i de fall då konsumenten har lämnat ett erbjudande.

Artikel 16
Näringsidkarens skyldigheter vid frånträde av avtal

1. Näringsidkaren ska betala tillbaka alla belopp som konsumenten har betalat inom 30 dagar från och med den dag då näringsidkaren tar emot meddelandet om att avtalet frånträds.
2. Vid köpeavtal får näringsidkaren hålla inne återbetalningen tills han eller hon har fått tillbaka eller hämtat varorna, eller tills konsumenten har styrkt att han eller hon har skickat tillbaka varorna, beroende på vad som inträffar tidigast.

Artikel 17
Konsumentens skyldigheter vid frånträde av avtal

1. Vid köpeavtal där den fysiska besittningen av varorna har gått över till konsumenten eller på dennes begäran till en tredje part innan ångerfristen har löpt ut, ska konsumenten skicka tillbaka eller överlämna varorna till näringsidkaren eller till en person som näringsidkaren har gett befogenhet att ta emot varorna, inom 14 dagar

från den dag då konsumenten lämnar sitt meddelande om frånträde av avtalet till näringsidkaren, såvida näringsidkaren inte har erbjudit sig att själv hämta varorna.

Konsumenten ska bara betala den direkta kostnaden för återlämnandet av varorna, såvida näringsidkaren inte har gått med på att stå för denna kostnad.

2. Konsumenten ska bara hållas ansvarig för varornas minskade värde till följd av annan hantering än vad som är nödvändigt för att förvissa sig om varornas egenskaper och funktion. Konsumenten ska inte hållas ansvarig för värdeminskning om näringsidkaren har underlåtit att upplysa om ångerrätten i enlighet med artikel 9 b. Vid tjänsteavtal som omfattas av ångerrätt ska konsumenten inte stå för några kostnader för delvis eller helt utförda tjänster under den tid ångerfristen löper.

Artikel 18

Verkan av utövad ångerrätt på biavtal

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 i direktiv 2008/48/EG, ska biavtal automatiskt hävas utan kostnad för konsumenten om konsumenten utövar sin ångerrätt och frånträder ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler i enlighet med artiklarna 12–17.
2. Medlemsstaterna ska meddela närmare föreskrifter om hävning av sådana avtal.

Artikel 19

Undantag från ångerrätten

1. Vid distansavtal ska ångerrätten inte gälla följande:
 - a) Tjänster som har börjat utföras med konsumentens uttryckliga samtycke på förhand före utgången av den period på 14 dagar som avses i artikel 12.
 - b) Tillhandahållande av varor eller tjänster vars pris beror på sådana svängningar på finansmarknaden som näringsidkaren inte kan påverka.
 - c) Tillhandahållande av varor som har tillverkats enligt konsumentens anvisningar eller som har getts en tydlig personlig prägel eller som snabbt kan försämrats eller bli för gamla.
 - d) Tillhandahållande av vin, till ett pris som avtalades vid den tidpunkt då köpeavtalet ingicks, som endast kan levereras efter den tidsfrist som avses i artikel 22.1 och vars faktiska värde beror på sådana svängningar på marknaden som näringsidkaren inte kan påverka.
 - e) Tillhandahållande av plomberade ljud- eller bildinspelningar eller datorprogram vars plombering brutits av konsumenten.
 - f) Tillhandahållande av tidningar och tidskrifter.
 - g) Spel- och lotteritjänster.
 - h) Avtal som ingås vid auktioner.
2. Vid avtal utanför fasta affärslokaler ska ångerrätten inte gälla följande:
 - a) Avtal om tillhandahållande av livsmedel, drycker eller andra dagligvaror för hushållet, som konsumenten i förväg väljer ut med hjälp av medel för distanskommunikation och som en näringsidkare som normalt säljer sådana

varor i sina egna affärslokaler fysiskt levererar till konsumentens hem, bostad eller arbetsplats.

- b) Avtal som konsumenten har begärt att näringsidkaren omedelbart ska fullgöra för att åtgärda en omedelbar nödsituation. Om näringsidkaren vid detta tillfälle tillhandahåller eller säljer kompletterande varor eller tjänster utöver de som är absolut nödvändiga för att åtgärda konsumentens omedelbara nödsituation ska ångerrätten gälla dessa kompletterande varor eller tjänster.
 - c) Avtal där konsumenten med hjälp av medel för distanskommunikation särskilt har begärt att näringsidkaren ska besöka konsumentens hem för att utföra reparations- eller underhållsarbeten på konsumentens egendom. Om näringsidkaren vid detta tillfälle tillhandahåller kompletterande tjänster utöver de som konsumenten särskilt har begärt eller kompletterande varor utöver de reservdelar som måste användas för att utföra underhållet eller reparationerna ska ångerrätten gälla dessa kompletterande varor eller tjänster.
3. Parterna får komma överens om att punkterna 1 och 2 inte ska gälla.

Artikel 20

Undantagna distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler

1. Artiklarna 8–19 ska inte tillämpas på följande distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler:
 - a) Avtal om försäljning av fast egendom eller avtal som rör andra rättigheter i fast egendom, med undantag av hyresavtal och avtal om arbeten som rör fast egendom.
 - b) Avtal som ingås med hjälp av varuautomater eller automatiserade affärslokaler.
 - c) Avtal som ingås med teleoperatörer genom offentliga telefonautomater för användning av dessa.
 - d) Avtal om tillhandahållande av livsmedel eller drycker genom näringsidkare som gör frekventa och regelbundna utkörningsrundor i närheten av sina affärslokaler.
2. Artiklarna 8–19 ska inte tillämpas på avtal utanför fasta affärslokaler som gäller
 - a) försäkringar,
 - b) finansiella tjänster vars pris beror på svängningar på finansmarknaden som näringsidkaren inte kan påverka och som kan inträffa under den tid då ångerfristen löper, enligt artikel 6.2 a i direktiv 2002/65/EG¹⁶ och
 - c) krediter som omfattas av direktiv 2008/48/EG.
3. Artiklarna 8–19 ska inte tillämpas på distansavtal om tillhandahållande av tjänster som avser inkvartering, transport, bilhyra, catering eller fritidsverksamhet när det i avtalet anges att tjänsterna ska tillhandahållas en bestämd dag eller under en bestämd tidsperiod.

¹⁶ EGT L 271, 9.10.2002, s. 16.

Kapitel IV

Andra särskilda konsumenträttigheter i köpeavtal

Artikel 21

Tillämpningsområde

1. Detta kapitel ska tillämpas på köpeavtal. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24.5 ska detta kapitel tillämpas endast på varorna i sådana avtal där avtalsföremålet är både varor och tjänster.
2. Detta kapitel ska också tillämpas på avtal om tillhandahållande av varor som ska framställas eller tillverkas.
3. Detta kapitel ska inte tillämpas på reservdelar som en näringsidkare byter ut för att avhjälpa varors bristande avtalsenlighet genom reparation enligt artikel 26.
4. Medlemsstaterna får besluta om att inte tillämpa detta kapitel på försäljning av begagnade varor vid offentliga auktioner.

Artikel 22

Leverans

1. Såvida parterna inte har kommit överens om något annat ska näringsidkaren leverera varorna senast 30 dagar från den dag då avtalet ingås genom att överföra den fysiska besittningen av varorna till konsumenten eller till en tredje part, dock ej transportföretaget, som konsumenten anger.
2. Om näringsidkaren inte fullgör sin skyldighet att leverera varorna ska konsumenten ha rätt att senast sju dagar från den leveransdag som föreskrivs i punkt 1 få tillbaka alla belopp som har betalats.

Artikel 23

Riskens övergång

1. Risken för att varor kommer bort eller skadas ska övergå till konsumenten när konsumenten eller en tredje part, dock ej transportföretaget, som konsumenten har angett fysiskt har tagit varorna i sin besittning.
2. Den risk som avses i punkt 1 ska övergå till konsumenten vid den tidpunkt för leveransen som parterna har kommit överens om, om konsumenten eller en tredje part, dock ej transportföretaget, som konsumenten har angett inte har vidtagit skäligen åtgärder för att fysiskt ta varorna i sin besittning.

Artikel 24

Avtalsenlighet

1. Näringsidkaren ska leverera varorna i enlighet med köpeavtalet.
2. Levererade varor ska presumeras vara avtalsenliga om de uppfyller följande villkor:

- a) De stämmer överens med den beskrivning som näringsidkaren har lämnat och har samma egenskaper som de varor som näringsidkaren har visat konsumenten som prov eller modell,
 - b) de är lämpliga för det särskilda ändamål för vilket konsumenten behöver dem och som konsumenten informerade näringsidkaren om vid tidpunkten för avtalets ingående och som näringsidkaren har godtagit,
 - c) de är lämpliga för de ändamål för vilka varor av samma slag vanligen används, eller
 - d) de har den kvalitet och de prestanda som varor av samma slag vanligen har och som konsumenten rimligen kan förvänta sig med hänsyn till varornas art och med beaktande av eventuella offentliga uttalanden om varornas särskilda egenskaper som gjorts av näringsidkaren, tillverkaren eller dennes företrädare, särskilt i reklam eller på märkningen.
3. Bristande avtalsenlighet enligt denna artikel ska inte anses föreligga om konsumenten vid tidpunkten för avtalets ingående kände till eller rimligen borde ha känt till den bristande avtalsenligheten, eller om den bristande avtalsenligheten beror på det material som tillhandahållits av konsumenten.
4. Näringsidkaren ska inte vara bunden av offentliga uttalanden enligt punkt 2 d om han visar att någon av följande situationer förelåg:
- a) Näringsidkaren kände inte till eller kunde rimligen inte känna till uttalandet i fråga.
 - b) Uttalandet hade vid tidpunkten för avtalets ingående rättats till.
 - c) Beslutet att köpa varorna skulle inte ha kunnat påverkas av uttalandet.
5. Sådan bristande avtalsenlighet som beror på felaktigt installerade varor ska betraktas som bristande avtalsenlighet hos varorna om installationen omfattas av köpeavtalet och varorna installerades av näringsidkaren eller på dennes ansvar. Detta ska även gälla om konsumenten installerar en vara som är avsedd att installeras av konsumenten och den felaktiga installationen beror på ett fel i installationsanvisningarna.

Artikel 25

Juridiska rättigheter – Ansvar för bristande avtalsenlighet

Näringsidkaren ska vara ansvarig gentemot konsumenten för all bristande avtalsenlighet som föreligger vid den tidpunkt då risken övergår till konsumenten.

Artikel 26

Påföljder vid bristande avtalsenlighet

1. När varor inte är avtalsenliga ska konsumenten i enlighet med punkterna 2–5 ha rätt att
 - a) få den bristande avtalsenligheten avhjälpd genom reparation eller utbyte,
 - b) få ett prisavdrag,
 - c) häva avtalet.

2. Näringsidkaren får välja att avhjälpa den bristande avtalsenligheten antingen genom reparation eller utbyte.
3. Om näringsidkaren har bevisat att avhjälpande av den bristande avtalsenligheten genom reparation eller utbyte är olagligt, omöjligt eller skulle orsaka näringsidkaren en orimlig börda, får konsumenten välja att få ett prisavdrag eller avtalet hävt. En näringsidkares börda ska anses vara orimlig om den i jämförelse med ett prisavdrag eller hävning av avtalet medför kostnader som inte står i rimlig proportion till varornas värde om de hade varit avtalsenliga och till bristernas omfattning.
Konsumenten får häva avtalet bara om den bristande avtalsenligheten inte är ringa.
4. Konsumenten får fritt välja alternativ enligt punkt 1 om någon av följande situationer föreligger:
 - a) Näringsidkaren har underförstått eller uttryckligen vägrat att avhjälpa den bristande avtalsenligheten.
 - b) Näringsidkaren har inte avhjälpit den bristande avtalsenligheten inom rimlig tid.
 - c) Näringsidkaren har försökt att avhjälpa den bristande avtalsenligheten och därmed orsakat väsentlig olägenhet för konsumenten.
 - d) Samma fel har uppstått mer än en gång inom en kort tidsperiod.
5. Den väsentliga olägenheten för konsumenten och den tid som näringsidkaren rimligen behöver för att avhjälpa den bristande avtalsenligheten ska bedömas med hänsyn till varornas art eller det ändamål för vilket konsumenten förvärvade varorna i enlighet med artikel 24.2 b.

*Artikel 27
Kostnader och skadestånd*

1. Konsumenten ska ha rätt att få den bristande avtalsenligheten avhjälpit utan kostnader.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel får konsumenten begära skadestånd för alla förluster som inte gottgjorts i enlighet med artikel 26.

*Artikel 28
Tidsfrister och bevisbörda*

1. Näringsidkaren ska anses ansvarig enligt artikel 25 när den bristande avtalsenligheten visar sig inom två år från den tidpunkt då risken övergick till konsumenten.
2. När näringsidkaren har avhjälpit den bristande avtalsenligheten genom utbyte ska näringsidkaren anses ansvarig enligt artikel 25 om bristande avtalsenlighet visar sig inom två år från den tidpunkt då konsumenten eller en tredje part som konsumenten angett fysiskt tog de utbytta varorna i sin besittning.
3. När det gäller begagnade varor får näringsidkaren och konsumenten komma överens om en kortare ansvarstid, dock inte kortare än ett år.

4. För att få utnyttja sina rättigheter enligt artikel 25 ska konsumenten upplysa näringsidkaren om den bristande avtalsenligheten senast två månader efter upptäckt av den bristande avtalsenligheten.
5. Om inte motsatsen bevisas, ska bristande avtalsenlighet som visar sig inom sex månader från tidpunkten för riskens övergång till konsumenten presumeras ha förelegat vid den tidpunkten, utom när denna presumtion är oförenlig med varans och den bristande avtalsenlighetens art.

Artikel 29 *Garantier*

1. En garanti ska vara bindande för garantigivaren enligt de villkor som anges i garantibeviset. Om garantibevis saknas ska garantin vara bindande enligt de villkor som anges i reklamen för garantin.
2. Garantibeviset ska vara formulerat på ett klart och begripligt språk och vara väl läsbart. Det ska innehålla uppgift om
 - a) konsumentens juridiska rättigheter enligt artikel 26 och en tydlig uppgift om att dessa rättigheter inte påverkas av garantin,
 - b) garantins omfattning och villkoren för att framställa anspråk, särskilt giltighetstid, geografisk omfattning och garantigivarens namn och adress,
 - c) att garantin, i tillämpliga fall, inte kan föras över till en köpare i efterföljande led, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 32 och 35 och punkt 1 j i bilaga III.
3. Om konsumenten så begär ska näringsidkaren göra garantibeviset tillgängligt på ett varaktigt medium.
4. Om kraven i punkt 2 eller 3 inte uppfylls ska detta inte påverka garantins giltighet.

Kapitel V

Konsumenträttigheter avseende avtalsvillkor

Artikel 30 *Tillämpningsområde*

1. Detta kapitel ska tillämpas på avtalsvillkor som näringsidkaren eller en tredje part har utformat i förväg och som konsumenten godtagit utan att ha kunnat påverka villkorens innehåll, särskilt när sådana avtalsvillkor ingår i på förhand utformade standardavtal.
2. Det faktum att konsumenten har haft möjlighet att påverka vissa aspekter av ett avtalsvillkor eller ett särskilt villkor ska inte utesluta att detta kapitel tillämpas på andra avtalsvillkor som ingår i avtalet.
3. Detta kapitel ska inte tillämpas på avtalsvillkor som återspeglar bindande författningsföreskrifter som följer gemenskapslagstiftningen eller bestämmelser eller principer i internationella konventioner som gemenskapen eller medlemsstaterna har tillträtt.

Artikel 31
Krav på tydliga avtalsvillkor

1. Avtalsvillkor ska vara formulerade på ett klart och begripligt språk och vara väl läsbara.
2. Avtalsvillkoren ska göras tillgängliga för konsumenten på ett sätt som ger konsumenten faktiska möjligheter att ta del av villkoren innan avtalet ingås, varvid hänsyn ska tas till det medel för distanskommunikation som används.
3. Näringsidkaren ska begära konsumentens uttryckliga samtycke till alla betalningar utöver den ersättning som fastställts för näringsidkarens huvudsakliga avtalsförpliktelse. Om näringsidkaren inte har fått konsumentens uttryckliga samtycke, men har utgått från detta genom att tillämpa standardval som konsumenten är tvungen att avvisa för att undvika kompletterande betalningar ska konsumenten ha rätt att få tillbaka sådana betalningar.
4. Medlemsstaterna får inte ställa några formella krav på hur avtalsvillkor ska formuleras eller göras tillgängliga för konsumenten.

Artikel 32
Allmänna principer

1. Om ett avtalsvillkor inte finns upptaget i bilaga II eller III ska medlemsstaterna se till att det betraktas som oskäligt om det i strid med kravet på god sed medför en betydande obalans i parternas avtalsenliga rättigheter och skyldigheter till nackdel för konsumenten.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 34 och 38 ska frågan om ett avtalsvillkor är oskäligt bedömas med beaktande av vilken typ av produkter som avtalet avser och med hänsyn tagen, vid tiden för avtalets ingående, till alla omständigheter i samband med att avtalet ingicks samt till alla övriga villkor i avtalet eller något annat avtal som det är beroende av. Vid bedömningen av huruvida ett avtalsvillkor är skäligt ska den behöriga nationella myndigheten också beakta hur näringsidkaren utformade avtalet och hur det gjordes tillgängligt för konsumenten i enlighet med artikel 31.
3. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på bedömningen av avtalets huvudföremål eller av huruvida ersättningen för näringsidkarens huvudsakliga avtalsförpliktelse är skälig, förutsatt att näringsidkaren uppfyller alla krav i artikel 31.

Artikel 33
Bevisbörda

Om en näringsidkare hävdar att ett avtalsvillkor har varit föremål för individuell förhandling ska näringsidkaren ha bevisbördan.

Artikel 34
Villkor som alltid betraktas som oskäliga

Medlemsstaterna ska se till att sådana avtalsvillkor som anges i förteckningen i bilaga II alltid betraktas som oskäliga. Den förteckningen över avtalsvillkor ska tillämpas i alla medlemsstater och får bara ändras i enlighet med artiklarna 39.2 och 40.

Artikel 35
Villkor som presumeras vara oskäliga

Medlemsstaterna ska se till att sådana avtalsvillkor som anges i förteckningen i punkt 1 i bilaga III betraktas som oskäliga, såvida inte näringsidkaren har styrkt att de är skäligen i enlighet med artikel 32. Den förteckningen över avtalsvillkor ska tillämpas i alla medlemsstater och får bara ändras i enlighet med artiklarna 39.2 och 40.

Artikel 36
Tolkning av villkor

1. Vid tveksamhet om ett avtalsvillkors innebörd ska den för konsumenten mest gynnsamma tolkningen gälla.
2. Denna artikel ska inte tillämpas i samband med de förfaranden som föreskrivs i artikel 38.2.

Artikel 37
Verkan av oskäliga avtalsvillkor

Avtalsvillkor som är oskäligen ska inte vara bindande för konsumenten. Avtalet ska fortsätta att vara bindande för parterna om det kan fortsätta att gälla utan de oskäligen villkoren.

Artikel 38
Efterlevnad av bestämmelserna om oskäligen avtalsvillkor

1. Medlemsstaterna ska se till att det i konsumenternas och konkurrenternas intresse finns lämpligen och effektiven medel för att hindra fortsatt tillämpning av oskäligen villkor i avtal som näringsidkaren ingår med konsumenter.
2. Särskilt personer eller organisationer som enligt nationell lagstiftning har ett berättigat intresse av att skydda konsumenter får vända sig till domstolar eller förvaltningsmyndigheter för att avgöra om avtalsvillkor som utformats för allmän tillämpning är oskäligen.
3. Medlemsstaterna ska se till att domstolar eller förvaltningsmyndigheter kan tillämpa lämpligen och effektiven medel för att hindra näringsidkaren från att fortsätta att tillämpa villkor som har konstaterats vara oskäligen.
4. Medlemsstaterna ska se till att de rättsligen åtgärder som avses i punkterna 2 och 3 får riktas, antingen separat eller gemensamt beroende på nationella processlagar, mot ett antal näringsidkaren från samma näringsgren eller deras sammanslutningar, som tillämpar eller rekommenderar tillämpning av samma allmänna avtalsvillkor eller liknande villkor.

Artikel 39
Översyn av villkoren i bilagorna II och III

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla de villkor som konstaterats vara oskäligen av de behörigen nationella myndigheterna och som de anser vara relevanta för ändring av detta direktiv i enlighet med punkt 2.

2. Mot bakgrund av de anmälningar som tas emot enligt punkt 1 ska kommissionen ändra bilagorna II och III. De åtgärder som syftar till att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 40.2.

Kapitel VI

Allmänna bestämmelser

Artikel 40 *Kommitté*

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté för oskäligen villkor i konsumentavtal (nedan kallad *kommittén*).
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG¹⁷ tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 41 *Efterlevnad av bestämmelserna*

1. Medlemsstaterna ska se till att det finns lämpliga och effektiva medel för att säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna i detta direktiv.
2. De medel som avses i punkt 1 ska omfatta bestämmelser varigenom ett eller flera av följande organ, såsom de definierats i nationell lag, enligt den nationella lagen får väcka talan inför domstol eller behöriga förvaltningsmyndigheter för att se till att de nationella genomförandebestämmelserna för detta direktiv tillämpas:
 - a) Offentliga organ eller deras företrädare.
 - b) Konsumentorganisationer som har ett berättigat intresse av att skydda konsumenter.
 - c) Branschorganisationer som har ett berättigat intresse av att vidta åtgärder.

Artikel 42 *Påföljder*

1. Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om påföljder vid överträdelse av de nationella bestämmelser som antas enligt detta direktiv och ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
2. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 46 och alla senare ändringar som gäller dem utan dröjsmål.

¹⁷ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

Artikel 43
Direktivets tvingande karaktär

Om tillämplig lag på avtalet är lagen i en medlemsstat får konsumenterna inte avstå från de rättigheter som de ges genom detta direktiv.

Artikel 44
Information

Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att informera konsumenterna om de nationella bestämmelser genom vilka detta direktiv införlivas och ska, i förekommande fall, uppmuntra näringsidkare och utfärdare av branschregler att informera konsumenterna om sina branschregler.

Artikel 45
Leverans utan föregående beställning

Konsumenten ska vara befriad från fullgörande av motprestation vid leverans av produkter utan föregående beställning, i enlighet med förbudet i artikel 5.5 och punkt 29 i bilaga I till direktiv 2005/29/EG. Ett uteblivet svar från konsumentens sida efter en sådan leverans utan föregående beställning ska inte anses innebära samtycke.

Artikel 46
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [*eighteen months after its entry into force*] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den [*two years after its entry into force*].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Kapitel VII
Slutbestämmelser

Artikel 47
Upphävande

Direktiven 85/577/EEG, 93/13/EEG och 97/7/EG samt direktiv 1999/44/EG, i de ändrade lydelseerna genom de direktiv som anges i bilaga IV, ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga V.

Artikel 48
Översyn

Kommissionen ska se över detta direktiv och rapportera till Europaparlamentet och rådet senast den [*insert same date as in the second subparagraph of Article 46(1) +five years*].

Vid behov ska kommissionen lägga fram förslag för att anpassa direktivet till utvecklingen på området. Kommissionen får begära information från medlemsstaterna.

Artikel 49
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 50
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I **INFORMATION OM UTÖVANDET AV ÅNGERRÄTTEN**

A. Upplysningar som ska lämnas på ångerblanketten

1. Namn, geografisk adress och e-postadress avseende den näringsidkare som ångerblanketten ska skickas till.
2. Uppgift om att konsumenten har rätt att frånträda avtalet och att denna rätt kan utövas genom att man skickar nedanstående ångerblankett på ett varaktigt medium till den näringsidkare som avses i punkt 1 inom följande tidsfrister:
 - a) Avtal utanför fasta affärslokaler: senast 14 dagar efter konsumentens undertecknande av avtalet.
 - b) Distansavtal: senaste 14 dagar efter det att konsumenten eller en tredje part, dock ej transportföretaget, som konsumenten har angett fysiskt har tagit varorna i sin besittning.
 - c) Distansavtal avseende tjänster:
 - senast 14 dagar efter ingåendet av avtalet, om konsumenten i förväg inte har gett sitt uttryckliga samtycke till att avtalet ska börja fullgöras före utgången av denna 14-dagarsperiod,
 - senast inom en tidsfrist som löper ut när avtalet börjar fullgöras, om konsumenten i förväg har gett sitt uttryckliga samtycke till att avtalet ska börja fullgöras före utgången av denna 14-dagarsperiod.
3. Alla köpeavtal: information till konsumenten om tidsfrister och förfaranden för att skicka tillbaka varorna till näringsidkaren och villkoren för återbetalning i enlighet med artiklarna 16 och 17.2.
4. Distansavtal som ingås via Internet: information om att konsumenten på elektronisk väg kan fylla i och lämna in standardblanketten för utövandet av ångerrätten på näringsidkarens webbplats och att konsumenten utan dröjsmål kommer att få ett mottagningsbevis på ett sådant frånträde av avtalet från näringsidkaren.
5. Information om att konsumenten kan använda ångerblanketten i del B.

B. Förlaga till ångerblankett

(Blanketten ska fyllas i och återsändas bara om du vill frånträda avtalet)

- Till:
- Jag/Vi* meddelar härmed att jag/vi* frånträder mitt/vårt* köpeavtal avseende följande varor*/tjänster*
- Beställdes den*/mottogs den*
- Konsumenten/konsumenternas namn:
- Konsumenten/konsumenternas adress:
- Konsumentens/konsumenternas underskrift (endast vid skriftliga meddelanden med blanketten)
- Datum:

*Stryk det som inte är tillämpligt.

BILAGA II

AVTALSVILLKOR SOM ALLTID SKA BETRAKTAS SOM OSKÄLIGA

Avtalsvillkor som har följande syften eller verkan ska alltid betraktas som oskäliga:

- a) Avtalsvillkor som undantar näringsidkaren från ansvar eller begränsar dennes ansvar om konsumenten avlider eller drabbas av personskada till följd av näringsidkarens handlande eller underlåtenhet.
- b) Avtalsvillkor som begränsar näringsidkarens skyldighet att fullgöra åtaganden som gjorts av dennes företrädare eller som ställer upp något särskilt villkor som uteslutande beror på näringsidkaren för fullgörande av dennes åtaganden.
- c) Avtalsvillkor som utesluter eller inskränker konsumentens rätt att gå till domstol eller söka annan rättslig prövning, särskilt genom att kräva att konsumenten vid tvister enbart får utnyttja medlingsförfaranden som inte regleras i lag.
- d) Avtalsvillkor som inskränker konsumentens tillgång till bevismedel eller ålägger konsumenten en bevisbörda som enligt tillämplig lag ska ligga hos näringsidkaren.
- e) Avtalsvillkor som ger näringsidkaren rätt att avgöra om den levererade varan eller tjänsten är avtalsenlig eller som ger näringsidkaren rätt att ensam tolka ett avtalsvillkor.

BILAGA III

AVTALSVILLKOR SOM PRESUMERAS VARA OSKÄLIGA

1. Avtalsvillkor som har följande syften eller verkan ska presumeras vara oskäliga:
 - a) Avtalsvillkor som utesluter eller begränsar konsumentens juridiska rättigheter gentemot näringsidkaren eller någon annan part i de fall då näringsidkaren inte alls, bara delvis eller på ett otillräckligt sätt fullgör någon avtalsförpliktelse, inklusive konsumentens rätt att kvitta en skuld till näringsidkaren mot någon fordran som konsumenten eventuellt kan ha på näringsidkaren.
 - b) Avtalsvillkor som medger att näringsidkaren får behålla en betalning från en konsument om konsumenten inte ingår eller fullgör avtalet, utan att konsumenten ges rätt till motsvarande ersättningsbelopp från näringsidkaren om näringsidkaren inte ingår eller fullgör avtalet.
 - c) Avtalsvillkor som kräver att en konsument som inte fullgör sina skyldigheter ska betala skadestånd till ett belopp som väsentligen överstiger den skada som näringsidkaren har åsamkats.
 - d) Avtalsvillkor som medger att näringsidkaren ensidigt får säga upp avtalet utan att samma rätt ges till konsumenten.
 - e) Avtalsvillkor som medger att näringsidkaren utan rimligt varsel får säga upp ett avtal med obegränsad löptid, utom vid allvarliga avtalsbrott från konsumentens sida.
 - f) Avtalsvillkor som automatiskt förlänger ett avtal med bestämd löptid om konsumenten inte uttalar sig däremot och där konsumenten lång tid i förväg måste meddela att han eller hon säger upp avtalet vid utgången av varje förlängningsperiod.
 - g) Avtalsvillkor som ger näringsidkaren rätt att höja det pris som avtalades med konsumenten när avtalet ingicks utan att konsumenten har rätt att säga upp avtalet.
 - h) Avtalsvillkor som förpliktar konsumenten att fullgöra alla sina skyldigheter även om inte näringsidkaren fullgör alla sina skyldigheter.
 - i) Avtalsvillkor som ger näringsidkaren möjlighet att utan konsumentens samtycke överlåta sina avtalsförpliktelser.
 - j) Avtalsvillkor som begränsar konsumentens rätt att sälja varor vidare genom att begränsa möjligheten att överföra eventuella garantier som lämnats av näringsidkaren.
 - k) Avtalsvillkor som ger näringsidkaren rätt att ensidigt ändra avtalsvillkoren, inklusive varans eller tjänstens egenskaper.
 - l) Avtalsvillkor som ensidigt ändrar avtalsvillkor som på ett varaktigt medium lämnats till konsumenten genom avtalsvillkor på nätet som konsumenten inte har godtagit.
2. Punkt 1 e ska inte tillämpas på villkor som innebär att en leverantör av finansiella tjänster förbehåller sig rätten att utan varsel ensidigt säga upp ett avtal med obestämd löptid, förutsatt att leverantören är skyldig att omedelbart informera den eller de andra avtalsparterna om detta.

3. Punkt 1 g ska inte tillämpas på
- a) transaktioner med överlåtbara värdepapper, finansiella instrument och andra varor eller tjänster där priset är kopplat till förändringar i en börskurs, ett börsindex eller en kapitalmarknadsränta som näringsidkaren inte kan påverka,
 - b) avtal om köp eller försäljning av utländsk valuta, resecheckar eller internationella postanvisningar i utländsk valuta,
 - c) lagliga prisindexklausuler, under förutsättning att metoden för prissvängningarna beskrivs tydligt.
4. Punkt 1 k ska inte tillämpas på
- a) villkor som innebär att en leverantör av finansiella tjänster förbehåller sig rätten att utan varsel om det finns giltigt skäl, ändra den räntesats som konsumenten ska betala eller erhålla eller andra kostnader för finansiella tjänster, förutsatt att leverantören är skyldig att snarast möjligt informera den eller de andra avtalsparterna om detta och att de andra avtalsparterna omedelbart kan säga upp avtalet,
 - b) transaktioner med överlåtbara värdepapper, finansiella instrument och andra varor eller tjänster där priset är kopplat till förändringar i en börskurs, ett börsindex eller en kapitalmarknadsränta som näringsidkaren inte kan påverka,
 - c) avtal om köp eller försäljning av utländsk valuta, resecheckar eller internationella postanvisningar i utländsk valuta,
 - d) villkor som innebär att näringsidkaren förbehåller sig rätten att ensidigt ändra villkoren i ett avtal med obestämd löptid, förutsatt att näringsidkaren är skyldig att med skäligt varsel informera konsumenten och att konsumenten kan säga upp avtalet.

BILAGA IV
Upphävda direktiv med efterföljande ändringar
(enligt artikel 47)

Rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler EGT L 372, 31.12.1985, s. 31.

Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal EGT L 95, 21.4.1993, s. 29.

Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG EGT L 271, 9.10.2002, s. 16.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG EUT L 149, 11.6.2005, s. 29.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG EGT L 171, 7.7.1999, s. 12.

BILAGA V

JÄMFÖRELSETABELL

Numrering i rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler	Numrering i direktiv 1993/13/EG om oskäliga villkor i konsumentavtal	Numrering i Europaparlamentets och rådets direktiv 1997/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal	Numrering i direktiv 1999/44/EG om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier	Ny numrering i detta direktiv
Artikel 1 ¹⁸				
	Artikel 1.1 ¹⁹			
	Artikel 1.2 (ersatt)			Artikel 30.3
		Artikel 1 ²⁰		
			Artikel 1.1 ²¹	
			Artikel 1.2 a (ersatt)	Artikel 2, led 1
			Artikel 1.2 b ²²	Artikel 2, led 4
				Artikel 21.3
			Artikel 1.2 c	Artikel 2, led 2

¹⁸ Ersatt i sak genom artiklarna 3 och 8 jämförda med artikel 2.8.

¹⁹ Ersatt i sak genom artikel 1.

²⁰ Ersatt i sak genom artikel 1.

²¹ Ersatt i sak genom artikel 1.

²² Ändrad i sak genom artikel 21.4.

Numrering i rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler	Numrering i direktiv 1993/13/EG om oskäligen villkor i konsumentavtal	Numrering i Europaparlamentets och rådets direktiv 1997/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal	Numrering i direktiv 1999/44/EG om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier	Ny numrering i detta direktiv
			Artikel 1.2 d	Artikel 2, led 18
			Artikel 1.2 e (ersatt)	Artikel 2, led 19
			Artikel 1.2 f	Struken
			Artikel 1.3 (ersatt)	Artikel 21.4
			Artikel 1.4	Artikel 21.2
Artikel 2 (ersatt)				Artikel 2, led 1
				Artikel 2, led 2
	Artikel 2 a			Struken
	Artikel 2 b (ersatt)			Artikel 2, led 1
	Artikel 2 c (ersatt)			Artikel 2, led 2
		Artikel 2.1 (ersatt)		Artikel 2, led 6
		Artikel 2.2 (ersatt)		Artikel 2, led 1

Numrering i rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler	Numrering i direktiv 1993/13/EG om oskäliga villkor i konsumentavtal	Numrering i Europaparlamentets och rådets direktiv 1997/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal	Numrering i direktiv 1999/44/EG om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier	Ny numrering i detta direktiv
		Artikel 2.3 (ersatt)		Artikel 2, led 2
		Artikel 2.4 första meningen (ersatt)		Artikel 2, led 7
		Artikel 2.4 andra meningen		Struken
		Artikel 2.5		Struken
			Artikel 2.1	Artikel 24.1
				Artikel 22
			Artikel 2.2	Artikel 24.2
			Artikel 2.3	Artikel 24.3
			Artikel 2.4	Artikel 24.4
			Artikel 2.5	Artikel 24.5
Artikel 3.1				Struken

Numrering i rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler	Numrering i direktiv 1993/13/EG om oskäligen villkor i konsumentavtal	Numrering i Europaparlamentets och rådets direktiv 1997/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal	Numrering i direktiv 1999/44/EG om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier	Ny numrering i detta direktiv
Artikel 3.2 a (ersatt)				Artikel 20.1 a
Artikel 3.2 b (ersatt)				Artikel 20.1 d
Artikel 3.2 c (ersatt)				Artikel 12.2
Artikel 3.2 d				Artikel 20.2 a
Artikel 3.2 e				Artikel 20.2 b
Artikel 3.3 ²³				
	Artikel 3.1			Artikel 32.1²⁴
	Artikel 3.2 första stycket (ersatt)			Artikel 30.1

²³ Ersatt i sak genom artiklarna 3 och 8 jämförda med artikel 2.8.

²⁴ Ska läsas jämförd med artikel 30.1.

Numrering i rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler	Numrering i direktiv 1993/13/EG om oskäligen villkor i konsumentavtal	Numrering i Europaparlamentets och rådets direktiv 1997/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal	Numrering i direktiv 1999/44/EG om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier	Ny numrering i detta direktiv
	Artikel 3.2 andra stycket			Artikel 30.2
	Artikel 3.2 tredje stycket			Artikel 33
	Artikel 3.3 (ersatt)			Artikel 34
				Artikel 35
		Artikel 3.1 första strecksatsen (ersatt)		Artikel 3.2
		Artikel 3.1 andra strecksatsen		Artikel 20.1 b
		Artikel 3.1 tredje strecksatsen (ersatt)		Artikel 20.1 c
		Artikel 3.1 fjärde strecksatsen (ersatt)		Artikel 20.1 a

Numrering i rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler	Numrering i direktiv 1993/13/EG om oskäliga villkor i konsumentavtal	Numrering i Europaparlamentets och rådets direktiv 1997/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal	Numrering i direktiv 1999/44/EG om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier	Ny numrering i detta direktiv
		Artikel 3 ²⁵ , punkt 1, femte strecksatsen (ersatt)		
		Artikel 3.2 första strecksatsen (ersatt)		Artikel 20.1 d
		Artikel 3.2 andra strecksatsen (ersatt)		Artikel 20.3
			Artikel 3.1 (ersatt)	Artikel 25
				Artikel 23
			Artikel 3.2 (ersatt)	Artikel 26.1
Artikel 4 första meningen (ersatt)				Artikel 9
Artikel 4 andra meningen (ersatt)				Artikel 10
	Artikel 4.1 (ersatt)			Artikel 32.2

²⁵

Delvis ersatt genom artikel 19.1 h.

Numrering i rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler	Numrering i direktiv 1993/13/EG om oskäligen villkor i konsumentavtal	Numrering i Europaparlamentets och rådets direktiv 1997/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal	Numrering i direktiv 1999/44/EG om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier	Ny numrering i detta direktiv
	Artikel 4.2 (ersatt)			Artikel 32.3
		Artikel 4.1 a (ersatt)		Artikel 5.1 b
		Artikel 4.1 b (ersatt)		Artikel 5.1 a
		Artikel 4.1 c (ersatt)		Artikel 5.1 c
		Artikel 4.1 d (ersatt)		Artikel 5.1 c
		Artikel 4.1 e (ersatt)		Artikel 9.1 a
Artikel 5.1 (ersatt)				Artikel 12
				Artikel 14
Artikel 5.2 (ersatt)				Artikel 15
				Artikel 16

Numrering i rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler	Numrering i direktiv 1993/13/EG om oskäliga villkor i konsumentavtal	Numrering i Europaparlamentets och rådets direktiv 1997/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal	Numrering i direktiv 1999/44/EG om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier	Ny numrering i detta direktiv
				Artikel 17
	Artikel 5 första meningen (ersatt)			Artikel 31
	Artikel 5 andra och tredje meningen			Artikel 36
Artikel 6 (ersatt)				Artikel 43
	Artikel 6.1			Artikel 37
	Artikel 6.2			Struken
Artikel 7 ²⁶				
	Artikel 7.1			Artikel 38.1
	Artikel 7.2 (ersatt)			Artikel 38.2

²⁶ Ersatt i sak genom artiklarna 16 och 17.

Numrering i bilagan till förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen	Ska anses som en hänvisning till
Punkterna 2, 6, 8 och 11	detta direktiv

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. FÖRSLAGETS TITEL

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om konsumenträttigheter

2. BERÖRDA DELAR I DEN VERKSAMHETSBASERADE FÖRVALTNINGEN/BUDGETERINGEN

Konsumentpolitik

3. BERÖRDA BUDGETRUBRIKER

3.1. Budgetrubriker (driftsposter och tillhörande poster för tekniskt och administrativt stöd, före detta BA-poster)

XX0101: Utgifter för tjänstemän.

XX010211: Utgifter för kommittémöten.

3.2. Åtgärdens och budgetkonsekvensernas varaktighet

Fr.o.m. 2011 (år n = 2011), obestämd varaktighet.

Budgeten ska täcka kostnaderna för den kommitté för oskäligen villkor i konsumentavtal som kommer att inrättas i enlighet med direktivet efter det att det har antagits av Europaparlamentet och rådet:

En handläggare (räknat i heltidsekvivalenter) motsvarande 117 000 euro (enligt de särskilda riktlinjerna) för att stödja kommittéförfarandet.

Kostnader för plenarmötet med en deltagare från var och en av de 27 medlemsstaterna. Tre möten per år till en kostnad av 20 000 euro vardera. De faktiska kostnaderna för mötena och hur ofta de ska hållas kan behöva ses över beroende på direktivets slutgiltiga utformning (efter antagandet av rådet och parlamentet) och de nödvändiga kommittéstrukturerna.

3.3. Budgettekniska uppgifter

Budget-rubrik	Typ av utgifter		Nya	Bidrag från Eftaländer	Bidrag från ansökande länder	Rubrik i budget-planen
XX 0101	Oblig. utgifter	Icke-diff. anslag ²⁷	Nej	Nej	Nej	5
XX 010211	Icke-oblig. utg.	Icke-diff. anslag ²⁸	Nej	Nej	Nej	5

²⁷ Icke-differentierade anslag, nedan betecknade IDA.

²⁸ Icke-differentierade anslag, nedan betecknade IDA.

4. SAMMANFATTNING AV RESURSBEHOVEN

4.1. Finansiella resurser

4.1.1. Åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Typ av utgifter	Avsnitt nr		År n (2011)	År n + 1 (2012)	År n + 2 (2013)	År n + 3 (2014)	År n + 4 (2015)	År n + 5 och följ- ande budget år (2016 och följ- ande)	Summa
-----------------	------------	--	----------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------	--	-------

Driftsutgifter²⁹

Åtagandebemyndiganden	8.1.	a							
Betalningsbemyndiganden		b							

Administrativa utgifter som ingår i referensbeloppet³⁰

Tekniskt och administrativt stöd (IDA)	8.2.4.	c							
--	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

TOTALT REFERENSBELOPP

Åtagandebemyndiganden		a+c							
Betalningsbemyndiganden		b+ c							

Administrativa utgifter som inte ingår i referensbeloppet³¹

Personalresurser och därtill hörande utgifter (IDA)	8.2.5.	d	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,702
Andra administrativa utgifter än personalutgifter och därtill hörande utgifter som inte ingår i referensbeloppet (IDA)	8.2.6.	e	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360

Totala beräknade utgifter för finansieringen av åtgärden

Totala åtagandebemyndiganden inklusive personalutgifter		a+c +d+ e	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	1,062
Totala betalningsbemyndiganden inklusive personalutgifter		b+c +d+ e	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	1,062

²⁹ Utgifter som inte omfattas av kapitel xx 01 i avdelning xx.

³⁰ Utgifter som omfattas av artikel xx 01 04 i avdelning xx.

³¹ Utgifter som omfattas av andra artiklar inom kapitel xx 01 än artikel xx 01 04 eller xx 01 05.

Samfinansiering: ej tillämpligt

Om förslaget innefattar samfinansiering från medlemsstaterna eller andra parter (ange vilka) ska en beräkning av nivån på samfinansieringen anges i nedanstående tabell (ytterligare rader kan läggas till om det gäller flera parter):

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Samfinansierande part		År n	År n + 1	År n + 2	År n + 3	År n + 4	År n + 5 och följande budgetår	Summa
.....	f							
Totala åtagandebemyndiganden inklusive samfinansiering	a+c+d+e+f							

4.1.2. Förenlighet med den ekonomiska planeringen

- Förslaget är förenligt med gällande ekonomisk planering.
- Förslaget kräver omfördelningar under den berörda rubriken i budgetplanen.
- Förslaget kan kräva tillämpning av bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet³² (dvs. flexibilitetsmekanismen eller revidering av budgetplanen).

4.1.3. Påverkan på inkomsterna

- Förslaget påverkar inte inkomsterna.
- Förslaget påverkar inkomsterna enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till en decimal)

Budgetrubrik	Inkomster	Före åtgärden [År n-1]	Situation efter åtgärden							
			[År n]	År [n+1]	År [n+2]	År [n+3]	År [n+4]	År [n+5] ³³		
	a) Inkomster i absoluta tal									
	b) Förändring	Δ								

³² Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

³³ Ytterligare kolumner kan läggas till vid behov, dvs. om åtgärdens löptid är längre än sex år.

4.2. Personalresurser (t.ex. tjänstemän, tillfälligt anställda och extern personal) uttryckt i heltidsekvivalenter – för ytterligare uppgifter se punkt 8.2.1

Årsbehov	År n (2011)	År n + 1 (2012)	År n + 2 (2013)	År n + 3 (2014)	År n + 4 (2015)	År n + 5 och följ- ande budget- år (2016 och följ- ande)
Personal totalt (antal)	1	1	1	1	1	1

5. BESKRIVNING OCH MÅL

5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Ej tillämpligt.

5.2. Mervärdet av en åtgärd på gemenskapsnivå – förslagets förenlighet med övriga finansiella instrument – eventuella synergieffekter

Ej tillämpligt.

5.3. Förslagets mål och förväntade resultat samt indikatorer för dessa inom ramen för den verksamhetsbaserade förvaltningen

Ej tillämpligt.

5.4. Metod för genomförande (preliminär)

Centraliserad förvaltning

direkt av kommissionen

indirekt genom delegering till:

genomförandeorgan

organ som inrättas av gemenskapen och som avses i artikel 185 i budgetförordningen

nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrots uppgifter som faller inom offentlig förvaltning

Delad eller decentraliserad förvaltning

tillsammans med medlemsstaterna

tillsammans med tredjeländer

Gemensam förvaltning med internationella organisationer (ange vilka)

Anmärkningar:

6. ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

6.1. Övervakningssystem

Kommittén kommer regelbundet att rapportera från sina möten till medlemsstaterna och kommissionen.

6.2. Utvärdering

6.2.1. Förhandsbedömningen

Ej tillämpligt.

6.2.2. Åtgärder som vidtagits efter delutvärderingar eller slutliga utvärderingar (lärdomar som dragits av liknande åtgärder)

Ej tillämpligt.

6.2.3. Villkor och tidsintervall för framtida utvärderingar

En utvärdering av kommittéarbetet kommer att göras efter fem år.

7. BESTÄMMELSER OM BEDRÄGERIBEKÄMPNING

Ej tillämpligt.

8. NÄRMARE UPPGIFTER OM RESURSBEHOV

8.1. Kostnader för förslaget fördelade på mål

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

(Mål-, åtgärds- och resultatbeteckning)	Typ av resultat	Genomsnittliga kostnader	År n (2011)		År n+1 (2012)		År n+2 (2013)		År n+3 (2014)		År n+4 (2015)		År n+5 och följande budgetår (2016 och följande)		TOTALT	
			Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader
OPERATIVT MÅL NR 1 ³⁴																
Åtgärd 1: Kommittén för oskäliga villkor i konsumentavtal																
- Resultat	Antal möten		3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	18	0,360
- Resultat 2																
Åtgärd 2.....																
- Resultat 1																
Delsumma mål 1																

³⁴

Se beskrivning i avsnitt 5.3.

OPERATIVT MÅL NR 2																
Åtgärd 1.....																
- Resultat 1																
Delsumma mål 2																
OPERATIVT MÅL NR n ¹																
Delsumma mål n																
TOTALA KOSTNADER																

8.2. Administrativa utgifter

8.2.1. Personal – antal och typ

Typ av tjänster		Personal (befintlig plus ev. tillkommande) som krävs för att förvalta åtgärden (antal tjänster/heltidsekvivalenter)					
		År n (2011)	År n+1 (2012)	År n+2 (2013)	År n+3 (2014)	År n+4 (2015)	År n+5 (2016)
Tjänstemän eller tillfälligt anställda ³⁵ (XX 01 01)	A*/AD	1	1	1	1	1	1
	B*, C*/AST						
Personal som finansieras ³⁶ genom art. XX 01 02							
Övrig personal ³⁷ som finansieras genom art. XX 01 04/05							
TOTALT							

8.2.2. Beskrivning av de arbetsuppgifter som åtgärden för med sig

Verksamheten i den nya kommitté ("kommittén för oskäliga villkor i konsumentavtal") som inrättas genom artikel 39 i detta direktiv och som kommer att arbeta med genomförandet av direktivet.

Kostnader för plenarmötet med en deltagare från var och en av de 27 medlemsstaterna. Tre möten per år till en kostnad av 20 000 euro vardera. De faktiska kostnaderna för mötena och hur ofta de ska hållas kan behöva ses över, beroende på direktivets slutgiltiga form efter antagandet av rådet och parlamentet.

Mot bakgrund av budgetbegränsningarna ska behovet av personal tillgodoses inom ramen för de anslag som beviljats det generaldirektorat som förvaltar åtgärden inom ramen för den årliga anslagstilldelningen.

8.2.3. Beskrivning av hur behovet av personal som omfattas av tjänsteföreskrifterna kommer att tillgodoses

- Tjänster som för närvarande avdelats för att förvalta det program som ska ersättas eller förlängas.
- Tjänster som redan har avdelats inom ramen för den årliga politiska strategin/det preliminära budgetförslaget för år n.
- Tjänster som kommer att begäras i samband med nästa årliga politiska strategi/preliminära budgetförslag.
- Tjänster som ska omfördelas med hjälp av befintlig personal i förvaltningsfunktionen (intern omfördelning).

³⁵ Kostnaderna för dessa ingår INTE i referensbeloppet.

³⁶ Kostnaderna för dessa ingår INTE i referensbeloppet.

³⁷ Kostnaderna för dessa ingår i referensbeloppet.

- Tjänster som krävs för år n, men som inte planerats inom ramen för den årliga politiska strategin/det preliminära budgetförslaget för det berörda året.

8.2.4. *Övriga administrativa utgifter som ingår i referensbeloppet (XX 01 04/05 – Utgifter för administration)*

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik (nummer och beteckning)	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5 och följande budgetår	TOTALT
1. Tekniskt och administrativt stöd (inklusive tillhörande personalkostnader)							
Genomförandeorgan ³⁸							
Övrigt tekniskt och administrativt stöd							
- internt							
- externt							
Totalt tekniskt och administrativt stöd							

8.2.5. *Kostnader för personal och därtill hörande kostnader som inte ingår i referensbeloppet*

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Typ av personal	År n (2011)	År n+1 (2012)	År n+2 (2013)	År n+3 (2014)	År n+4 (2015)	År n+5 och följande budgetår (2016 och följande)
Tjänstemän och tillfälligt anställda (XX 01 01)	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117
Personal som finansieras genom artikel XX 01 02 (extraanställda, nationella experter, kontraktsanställda, osv.) (ange budgetpost)						
Totala kostnader för personal och därmed sammanhängande kostnader (som INTE ingår i referensbeloppet)						

³⁸ Det ska göras en hänvisning till den särskilda finansieringsöversikten för det eller de berörda genomförandeorganen.

Beräkning – *Tjänstemän och tillfälligt anställda*

Ett belopp på 117 000 euro/anställd har använts för att kvantifiera kostnaderna enligt budgetriktlinjerna.

Beräkning – *Personal som finansieras genom artikel XX 01 02*

[...]

8.2.6. *Övriga administrativa utgifter som inte ingår i referensbeloppet*

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n (2011)	År n+1 (2012)	År n+2 (2013)	År n+3 (2014)	År n+4 (2015)	År n+5 och följande budgetår (2016 och följande)	TOTALT
XX 01 02 11 01 – Tjänsteresor							
XX 01 02 11 02 – Konferenser och möten							
XX 01 02 11 03 – Kommittémöten	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360
XX 01 02 11 04 – Studier och samråd							
XX 01 02 11 05 – Informationssystem							
2. Övriga förvaltningsutgifter totalt (XX 01 02 11)	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360
3. Övriga administrativa utgifter (ange med budgetpost)							
Totala administrativa utgifter, utom personalkostnader och därtill hörande kostnader (som INTE ingår i referensbeloppet)	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360

Beräkning – *Övriga administrativa utgifter som inte ingår i referensbeloppet*

[...]

Mot bakgrund av budgetbegränsningarna ska behovet av personal tillgodoses inom ramen för de anslag som beviljats det generaldirektorat som förvaltar åtgärden inom ramen för den årliga anslagstilldelningen.